

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 14.9.2011
KOM(2011) 555 lopullinen

2011/0239 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetun Euroopan parlamentin ja
neuvoston direktiivin 2008/106/EY muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Yhteenveto

Kansainvälisen merenkulkujärjestön (merenkulkualan kansainvälisestä sääntelykehiksestä vastaava YK:n järjestö IMO) sopimuspuolina olevat valtiot tekivät kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan yleissopimuksen (STCW-yleissopimus) vuonna 1978. STCW-yleissopimuksessa määrätään merenkulkijoiden (etupäässä päällystön) koulutusvaatimuksista ja pätevyyskirjoista. STCW-yleissopimusta muutettiin merkittäväällä tavalla vuonna 1995.

STCW-yleissopimus sisällytettiin osaksi yhteisön lainsäädäntöä merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetulla direktiivillä 94/58/EY¹. EU:n meriturvallisuussäännöt on laajalti yhdenmukaistettu kansainvälisten meriturvallisuussääntöjen kanssa.

Direktiiviä 94/58/EY muutettiin myöhemmin useaan kertaan, ja se korvattiin direktiivillä 2001/25/EY, joka puolestaan korvattiin direktiivillä 2008/106/EY², joka on edelleen voimassa. EU:n sääntöjä on mukautettu ajan mittaan pääosin siksi, että niihin on haluttu sisällyttää STCW-yleissopimukseen tehdyt muutokset, mutta myös siksi, että EU:n ulkopuolella koulutettujen merenkulkijoiden tunnustamisjärjestelmää on haluttu kehittää ja yhdenmukaistaa. EU:n ulkopuolella koulutettujen merenkulkijoiden tunnustaminen on äärimmäisen tärkeä kysymys merenkulkualan kaltaisessa liiketoiminnassa, joka on ollut maailmanlaajuista jo 40 vuoden ajan.

Tätä taustaa vasten IMO aloitti vuonna 2007 STCW-yleissopimuksen *kattavan uudelleentarkastelun*, johon komissio ja jäsenvaltiot osallistuivat aktiivisesti. Uudelleentarkastelu johti useisiin huomattaviin muutoksiin, joista sopimuspuolina olevat valtiot sopivat Manilassa 25. kesäkuuta 2010 pidetyssä konferenssissa.

Manilan konferenssissa sovitut STCW-yleissopimuksen muutokset tulevat voimaan 1. tammikuuta 2012. Kyseisestä päivämäärästä alkaen merenkulkualan koulutuksen on täytettävä uudet vaatimukset. Koska myös EU:n jäsenvaltiot ovat STCW-yleissopimuksen sopimuspuolia eikä yksikään niistä ole vastustanut Manilan konferenssissa sovittuja muutoksia, niiden on mukautettava lainsäädäntönsä STCW-yleissopimuksen uuden tekstin mukaiseksi. Myös EU:n lainsäädäntöä olisi linjattava kansainvälisten sääntöjen kanssa kuten tähänkin saakka, jotta voidaan välttää ristiriidat jäsenvaltioiden kansainvälisten ja EU:n puitteissa tekemien velvoitteiden välillä. Yhdenmukaistaminen kansainvälisten sääntöjen kanssa onkin tämän ehdotuksen perimmäinen tavoite. Lisäksi tällä ehdotuksella pyritään hieman yksinkertaistamaan STCW-direktiiviä.

Tarkoitus on ottaa esimerkiksi käyttöön vaatimus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava saatavilla olevat pätevyyskirjatiedot komissiolle tilastointitarkoituksiin, ja

¹ Neuvoston direktiivi 94/58/EY, annettu 22 päivänä marraskuuta 1994, merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta, EYVL L 319, 12.12.1994, s. 28.

² Direktiiviä 94/58/EY muutettiin direktiivillä 98/35/EY, ja se korvattiin direktiivillä 2001/25/EY. Direktiiviä 2001/25/EY puolestaan muutettiin direktiiveillä 2002/84/EY, 2003/103/EY ja 2005/45/EY, ja se korvattiin (ja siten kumottiin) direktiivillä 2008/106/EY, EUVL L 323, 3.12.2008, s. 33.

pidennetään kolmansien maiden STCW-järjestelmien tunnustamismenettelyn määräaika, joka nykyisellään on epärealistinen.

1.2. STCW-yleissopimus

Merenkulkuala on tunnetusti luonteeltaan kansainvälistä. On tavallista, että samalla aluksella työskentelevät henkilöstön jäsenet ovat saaneet koulutuksensa eri maissa ja erilaisissa järjestelmissä. Siksi on äärimmäisen tärkeää, että kaikilla henkilöstön jäsenillä on tarvittavat valmiudet suorittaa tehtävänsä niin, että turvallisuus ei vaarannu. Koulutuksella on tärkeä rooli meriturvallisuuden varmistamisessa.

Tästä syystä IMO:n osapuolet, joiden tavoitteena on edistää ihmishengen turvaamista merellä ja meriympäristön suojelemista laatimalla yhteisellä sopimuksella kansainväliset merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevat standardit, hyväksyivät vuonna 1978 kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan yleissopimuksen (STCW-yleissopimus). STCW-yleissopimus tuli voimaan vuonna 1984.

STCW-yleissopimuksessa määrätään vaatimuksista, joita sopimuspuolina olevien valtioiden on vähintäänkin noudatettava. Kuten edellä mainitaan, STCW-yleissopimukseen tehtiin huomattavia tarkistuksia vuosina 1995 ja 2010.

STCW-yleissopimuksen johdanto-osan artiklat sisältävät yleisiä periaatteita ja määräyksiä voimaantulosta ja tarkistusmenettelyistä, ja sen tekninen liite, joka koostuu ns. säännöistä, sisältää aluksen eri hierarkisiin aseisiin (kuten päällikkö, yliperämies jne.) liittyviä koulutus-, pätevyys- ja pätevyyskirjavaatimuksia. STCW-yleissopimuksessa on myös toinen liite, STCW-koodi, jonka A osa sisältää yksityiskohtaisia taulukoita, joissa kuvataan tarkkaan käytännön taitoja (esimerkiksi paikannus, aluksen ohjaus ja lastinkäsittely), jotka alukselle töihin hakevien on hallittava ja jotka toimivaltaisten elinten on testattava. STCW-koodin B osa sisältää ohjeistusta STCW-sääntöjen täytäntöönpanosta, ja se on STCW-yleissopimuksen ainoa osa, joka ei sido sopimuspuolina olevia valtioita oikeudellisesti.

Vuonna 2010 tehdyllä STCW-yleissopimuksen tarkistamisella pyrittiin ensinnäkin parantamaan voimassa olevia määräyksiä (esimerkiksi lujittamalla petosten torjumista ja terveydentilavaatimuksia koskevia sääntöjä) ja toisaalta mukauttamaan STCW-yleissopimus uusimpaan tekniseen kehitykseen.

Manilan konferenssissa sovitulla muutoksilla otettiin myös käyttöön useita uutuuksia, esimerkiksi pätevää miehistöä koskevat ja sähkömestarin koulutusvaatimukset, jotka eivät sisällyneet STCW-yleissopimuksen edelliseen versioon.

1.3. STCW-yleissopimusta koskevat direktiivit

Merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyyskirjoja koskevilla EU:n säännöillä on alusta asti ollut seuraavat kaksi tavoitetta:

- asetetaan jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden koulutukselle yhteiset vähimmäisvaatimukset, jotka perustuvat kansainvälisiin koulutusvaatimuksiin

- varmistetaan, että jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevät merenkulkijat, joilla on EU:n ulkopuolisen maan myöntämä pätevyyskirja, ovat saaneet asianmukaisen koulutuksen.

Nämä kaksi näkökohtaa sisältyvät niihin eri direktiiveihin, jotka on annettu vuonna 1994 annetun merenkulkijoiden vähimmäiskoulutusta koskevan direktiivin jälkeen. Vuonna 1994 annetulla direktiivillä STCW-yleissopimus sisällytettiin ensimmäistä kertaa osaksi EU:n lainsäädäntöä. EU:n sääntöjä on sittemmin muutettu sitä mukaa, kun STCW-yleissopimusta on tarkistettu.

Direktiiviä 94/58/EY muutettiin direktiivillä 98/35/EY, jolla sisällytettiin EU:n lainsäädäntöön STCW-yleissopimukseen vuonna 1995 tehdyt muutokset. Sitten direktiivi 94/58/EY korvattiin direktiivillä 2001/25/EY, jolla otettiin käyttöön menettely kolmansien maiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyyskirjojen tunnustamiseksi. Tätä seurasi kolme muuta muutosta, jotka otettiin käyttöön direktiivillä 2002/84/EY (jossa määritellään komiteamenettely kolmansien maiden pätevyyskirjojen tunnustamista varten), direktiivillä 2003/103/EY (jossa säädetään uudesta menettelystä kolmansien maiden tunnustamiseksi), direktiivillä 2005/23/EY (jolla otetaan käyttöön matkustaja-aluksilla työskenteleviä merenkulkijoita koskevat vaatimukset) ja direktiivillä 2005/45/EY (joka koskee jäsenvaltioiden myöntämien pätevyyskirjojen keskinäistä tunnustamista). Lopuksi direktiivi 2001/25/EY korvattiin direktiivillä 2008/106/EY, jolla komiteamenettelyä uudistettiin.

Tämän alati kehittyvän lainsäädäntökehyksen pääpiirteet ovat tiivistetysti seuraavat (kun otetaan huomioon edellä mainitut kolme tavoitetta):

- Yhteisten vaatimusten asettaminen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden koulutukselle STCW-yleissopimuksessa asetettujen vaatimusten mukaisesti. Kun nämä vaatimukset on sisällytetty osaksi EU:n lainsäädäntöä ja ne ovat siten tulleet osaksi EU:n oikeutta, niitä tulkitaan ja ne pannaan täytäntöön EU:n oikeuden periaatteiden mukaisesti ja tarvittaessa niiden noudattamista valvotaan, kuten minkä tahansa muun EU:n säädöksen noudattamista. Voimassa olevassa direktiivissä säädetään, että direktiiviä voidaan ajantasaistaa komiteamenettelyllä, jos STCW-yleissopimukseen tehdyt muutokset ovat pieniä; jos taas kansainvälisellä tasolla tehdään suuria muutoksia, on tarpeen antaa uusi direktiivi voimassaolevan ajantasaistamiseksi, mistä myös nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse.
- Kolmansien maiden tunnustaminen. Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) perustamisen myötä komissio on saanut tarvittavan tuen tarkkojen tietojen hankkimiseksi EU:n ulkopuolisten maiden merenkulkijoiden koulutus- ja pätevyyskirjajärjestelmistä. Komissiolle annetaankin direktiivissä 2003/103/EY tehtäväksi arvioida näitä järjestelmiä. Erityisesti komissio arvioi EMSAn tuella sitä, täyttävätkö kolmannet maat STCW-yleissopimuksen vaatimukset.
- Menettely kolmannen maan tunnustamiseksi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä noudattaa seuraavaa kaavaa: ensiksi EMSA tarkastaa paikan päällä kolmannen maan merenkulkualan koulutus- ja pätevyyskirjajärjestelmän ja asiaa koskevat rakenteet kerätäkseen näyttöä siitä, täyttyvätkö STCW-yleissopimuksen vaatimukset; tämän jälkeen komission yksiköt selvittävät tarkastuksen tulosten ja kolmannen maan toimittamien asiakirjojen perusteella, onko koko järjestelmä STCW-yleissopimuksen mukainen. Vaatimusten noudattamista arvioitaessa kolmanteen maahan saatetaan olla yhteydessä useaan otteeseen, ja kolmas maa voi olla halukas sisällyttämään mukautukset osaksi

lainsäädäntöään tai menettelyjään komission suositusten pohjalta. Se, miten kauan tähän kuluu aikaa, riippuu mukautusten luonteesta ja laajuudesta sekä asianomaisen maan toteuttamista toimista. Tunnustamismenettelyn lopuksi komissio toimittaa päätösluonnoksen (jossa maa tunnustetaan tai sen tunnustaminen peruutetaan) komiteamenettelyn mukaisesti jäsenvaltioille lausuntoa varten. Tämän jälkeen komissio hyväksyy päätöksen, joka julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Komission myöntämä tunnustaminen tarkoittaa sitä, että jäsenvaltio voi tunnustaa tunnustamisen saaneen maan myöntämät pätevyyskirjat ja että kyseisen kolmannen maan merenkulkijoilla on oikeus työskennellä kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan ole velvollisia tunnustamaan sellaisen kolmannen maan pätevyyskirjoja, jolle komissio on myöntänyt tunnustamisen, eivätkä sellaisen maan merenkulkijat, jolle tunnustamista ei ole myönnetty, saa työskennellä jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla.

2. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

2.1. Ehdotuksen sisältö

2.1.1. Manilan konferenssissa sovitut muutokset

Kuten edellä mainitaan, tämän ehdotuksen tavoitteena on sisällyttää STCW-yleissopimukseen vuonna 2010 tehdyt muutokset osaksi EU:n lainsäädäntöä, erityisesti jotta voitaisiin välttää ristiriidat jäsenvaltioiden kansainvälisten ja EU:n puitteissa tekemien velvoitteiden välillä.

Vuonna 2010 tehdyt muutokset koskevat sekä STCW-yleissopimukseen liitettyjä sääntöjä että teknistä STCW-koodia, jonka A osa, kuten edellä mainitaan, on sitova. Tärkeimmät STCW-yleissopimukseen tehdyt muutokset, joita tässä ehdotuksessa käsitellään, ovat seuraavat:

- lujitetaan määräyksiä, jotka koskevat koulutusta ja pätevyyden arviointia, pätevyyskirjojen myöntämistä sekä petosten torjumista;
- ajantasaistetaan vaatimuksia, jotka koskevat terveydentilaa, työkuuntoisuutta ja alkoholin väärinkäyttöä;
- otetaan käyttöön uusia vaatimuksia, jotka liittyvät pätevää miehistöä koskeviin ja sähkömestarin pätevyyskirjoihin sekä kaikkien merenkulkijoiden turvallisuuskoulutusta;
- ajantasaistetaan vaatimuksia, jotka koskevat tietäntyyppisten alusten henkilöstöä;
- selkeytetään ja yksinkertaistetaan pätevyyskirjan määritelmää.

Lisäksi ehdotuksella yhdenmukaistetaan STCW-yleissopimuksen vahdinpitomääräyksiä merenkulkijoiden työaika koskevien EU:n sääntöjen kanssa.

2.1.2. Direktiivin 2008/106/EY 19 artiklan 3 kohdassa vahvistetun määräajan pidentäminen kolmesta kuukaudesta 18 kuukauteen

Ehdotuksella pyritään myös tekemään nykyisestä kolmannen maan tunnustamiseen liittyvästä kolmen kuukauden pituisestä määräajasta realistisempi. Määräajasta säädetään direktiivin

2008/106/EY 19 artiklan 3 kohdassa, ja se koskee aikaa, joka komissiolla on käytettävissä päätöksen tekemiseksi kolmannen maan tunnustamisesta jäsenvaltion esittämästä pyynnöstä.

Määräaika perustuu aiempaan kolmansien maiden tunnustamismenettelyyn, joka otettiin käyttöön direktiivillä 2001/25/EY. Aiemmassa menettelyssä jäsenvaltion, joka halusi tunnustaa jonkin kolmannen maan, oli lähetettävä komissiolle asiakirja-aineistoa pyyntönsä tueksi. EU:n tasolla tehtävä työ perustui ennalta suunniteltuun ”paperityöhön”, eikä kolmas maa osallistunut siihen millään lailla, ja komissiolla oli kolme kuukautta aikaa tarkastella asiakirjoja.

Nykyinen kolmansien maiden tunnustamismenettely, joka otettiin käyttöön direktiivillä 2003/103/EY, on ratkaisevasti erilainen kuin aiempi menettely, mutta kokemus on osoittanut, että kolmen kuukauden määräaika on täysin epärealistinen.

Nykyisessä järjestelmässä kolmannen maan tunnustaminen tapahtuu siten, että ensin EMSA tekee paikalla tarkastuksen ja laatii siitä raportin, sitten komissio ja kolmas maa käyvät asiasta kirjeenvaihtoa, ja lopuksi komissio arvioi tapausta, käynnistää komiteamenettelyn ja hyväksyy päätöksen.

Koska EMSA:lta vie aikaa suunnitella kolmanteen maahan suuntautuvat tarkastukset, tarkastuksia ei välttämättä suoriteta välittömästi jäsenvaltion esittämän pyynnön jälkeen.

Aikaa kuluu myös siihen, että kolmannen maan viranomaiset käyvät komission kanssa vuoropuhelua, ja kolmannen maan hallinnolla on aikaa korjata kaikki alun perin havaitut puutteet.

Kolmen kuukauden määräaika on siksi täysin epärealistinen. Direktiivin 2008/106/EY täytäntöönpanosta saatu kokemus osoittaa, että kohtuullinen määräaika koko tälle prosessille olisi 18 kuukautta. Tähän ehdotukseen sisältyy säännös, jolla direktiiviä 2008/106/EY muutetaan tältä osin.

2.1.3. Saatavilla olevien pätevyyskirjatietojen toimittaminen komissiolle

Erityisesti viime vuosikymmenen aikana sekä EU:n että jäsenvaltioiden poliittisille päättäjille on tullut selväksi, että täydellisten ja tarkkojen tietojen kerääminen merenkulkijoista on hyvin vaikeaa. Asiasta on laadittu selvityksiä, mutta ne joko perustuvat oletuksiin tai eivät ole riittävän eriteltyjä EU:n tasolla. Tämä seikka on tuotu esiin myös merenkulkualan työllisyyttä ja kilpailukykyä käsittelevässä erityistyöryhmässä³, joka on korostanut tarkkojen tilastojen tarvetta. Eräs mahdollinen tarkkojen tietojen lähde ovat kansallisten viranomaisten myöntämät pätevyyskirjat ja kelpoisuustodistukset. STCW-yleissopimuksen sopimuspuolina olevien valtioiden on nykyään ylläpidettävä rekisteriä kaikista pätevyyskirjoista ja kelpoisuustodistuksista sekä niiden uusimisista tai muista niihin vaikuttavista toimenpiteistä (STCW-yleissopimuksen säännössä I/2 oleva 14 kohta). Jäsenvaltioilla on myös direktiivin 2008/106/EY 11 artiklan 4 kohdan mukaan velvollisuus ylläpitää rekisteriä myönnettyistä pätevyyskirjoista ja kelpoisuustodistuksista. Vaikka nämä ovatkin tärkeä tiedon lähde, tilanteesta on vaikea saada kokonaiskuva jäsenvaltioiden käyttämien erilaisten formaattien sekä tilastollisten ongelmien (kuten se, että merenkulkijat, joilla on eri jäsenvaltioiden myöntämiä pätevyyskirjoja ja kelpoisuustodistuksia, saatetaan laskea kahteen kertaan) vuoksi.

³ Erityistyöryhmä koostui tärkeimpien sidosryhmien, erityisesti merenkulkijoiden ja alusten omistajien, edustajista.

Komissio katsoo siksi, että merenkulkualan ammateista Euroopassa saataisiin hyvä tilastollinen kokonaiskuva, jos kansallisissa rekistereissä olevia tietoja kerättäisiin yhdenmukaisella ja johdonmukaisella tavalla noudattaen henkilötietojen suojaa koskevia vaatimuksia täysimääräisesti.

EMSA on jo kehittänyt STCW-tietojärjestelmän kautta foorumin tällaisten tietojen keräämistä ja analysointia varten. Tämä järjestelmä on esitelty jäsenvaltioille, jotka ovat olleet kiinnostuneita sen mahdollisuuksista ja hyödyistä. Järjestelmä on esitelty myös Euroopan tietosuojavaltuutetulle, joka antoi sille hyväksyntänsä EMSAlle lähettämässään kirjeessä 9. huhtikuuta 2008. Samassa yhteydessä tietosuojavaltuutettu vaati joitakin mukautuksia, jotka EMSA on hyväksynyt.

Tämä ehdotus sisältää näin ollen uuden säännöksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja vakio muodossa tilastoanalyysitarkoituksiin. Komissio aikoo käyttää EMSAn STCW-tietojärjestelmää vaadittujen tietojen keräämisen ja tarvittaessa myös tilastoanalyysien tekemisen foorumina. Näiden tietojen yksityiskohtainen sisältö esitetään tämän ehdotuksen teknisessä liitteessä.

2.1.4. Mukauttaminen uusiin komiteamenettelysääntöihin

Direktiivillä 2008/106/EY luodussa järjestelmässä komiteamenettely on tärkeä kahdesta syystä.

Ensinnäkin se koskee (uusien) tietovaatimusten (liite V) teknisiä mukautuksia.

Toisekseen se koskee kolmansien maiden tunnustamismenettelyä. Kuten edellä mainitaan, direktiivissä 2008/106/EY säädetään, että komissio tunnustaa kolmannet maat komiteamenettelyllä.

Lissabonin sopimus on tuonut mukanaan merkittäviä muutoksia komiteamenettelyyn. Sen myötä luotiin kaksi muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävää säädöstä eli delegoitu säädös ja täytäntöönpanosäädös, jotka molemmat ovat tämän ehdotuksen kannalta tärkeitä.

Uuden perussopimuksen myötä direktiivin tekniset mukautukset tehdään delegoitujen säädösten perusteella, kun taas kolmansien maiden tunnustamista koskevat päätökset annetaan täytäntöönpanosäädöksen perusteella.

Tämä ehdotus sisältää näitä molempia koskevia säännöksiä.

2.2. Voimaantulo ja siirtymäjärjestelyt

Manilan konferenssissa sovitut STCW-yleissopimuksen muutokset tulevat voimaan 1. tammikuuta 2012 (STCW-yleissopimuksen XII artiklan ja lisäyksen I nojalla sekä Manilan konferenssin päätösasiakirjaa koskevassa päätöslauselmassa 1 olevan kohdan 3 mukaisesti). Koska tätä ehdotusta ei keretä hyväksyä mainittuun päivämäärään mennessä, ehdotetun direktiivin olisi tultava voimaan mahdollisimman pian sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Manilan konferenssissa sovitut muutokset sisältävät myös siirtymäjärjestelyitä (sääntö I/15), joilla halutaan varmistaa, että hakijat, jotka ovat aloittaneet koulutusohjelmansa ennen Manilan konferenssissa sovittujen muutosten voimaantuloa, voivat saattaa sen päätökseen vanhojen määräysten mukaisesti.

Lisäksi sellaiset pätevyyskirjat, jotka myönnetään ennen muutosten voimaantuloa 1. tammikuuta 2012, voidaan uusia vanhojen määräysten mukaisesti. Koska pätevyyskirjat on uusittava viimeistään viiden vuoden välein ja koska koulutusohjelman pituus on enintään viisi vuotta, Manilan konferenssissa sovitussa muutoksissa määrätään, että pätevyyskirjoja voidaan myöntää ja uusia vanhojen sääntöjen mukaan 1. tammikuuta 2017 asti.

Tästä syystä ehdotetaan, että direktiivi vastaisi STCW-yleissopimusta myös siirtymäjärjestelyjen osalta. STCW-yleissopimuksen siirtymäjärjestelyt on siksi sisällytetty tähän ehdotukseen.

2.3. Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohta.

2.4. Toissijaisuusperiaate

Koska STCW-yleissopimus on jo saatettu osaksi EU:n lainsäädäntöä, on perusteltua saattaa myös STCW-yleissopimuksen muutokset osaksi EU:n lainsäädäntöä. Jäsenvaltiot eivät voi panna STCW-yleissopimusta täytäntöön yhdenmukaisella tavalla, jos EU:n lainsäädännössä ei säädetä mahdollisuudesta valvoa säännösten noudattamista. Jos Manilan konferenssissa sovittuja muutoksia ei sisällytettäisi osaksi EU:n lainsäädäntöä, jäsenvaltiot rikkoisivat tammikuusta 2012 alkaen (jolloin muutokset tulevat voimaan) joko kansainvälistä tai EU:n oikeutta. Tällainen ristiriita on vältettävä.

2.5. Suhteellisuusperiaate

Jos Manilan konferenssissa sovittuja muutoksia ei sisällytettäisi osaksi EU:n lainsäädäntöä, jäsenvaltiot rikkoisivat joko kansainvälistä tai EU:n oikeutta. Tällainen ristiriita on vältettävä.

2.6. Sääntelytavan valinta

Koska muutettava säädös on direktiivi, asianmukaisin sääntelytapa on direktiivi.

3. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN

Jäsenvaltioilla on STCW-yleissopimuksen sopimuspuolina ollut mahdollisuus ilmaista näkemyksensä STCW-yleissopimuksen tarkistamisesta Manilan konferenssissa. Jäsenvaltiot osallistuivatkin konferenssiin aktiivisesti, ja komissio vastasi EU:n kannan koordinoimisesta. Lisäksi STCW-yleissopimuksen mukaan kaikilla sopimuspuolilla on mahdollisuus vastustaa mitä tahansa muutosta ilmoittamalla asiasta IMOlle (STCW-yleissopimuksen XII artikla). Manilassa sovittujen muutosten osalta vastustamisesta oli ilmoitettava 1. heinäkuuta 2011 mennessä – yksikään jäsenvaltio ei tehnyt tällaista ilmoitusta.

Jäsenvaltioiden asiantuntijoita kuultiin ehdotetun direktiivin yhteydessä STCW-yleissopimuksen uudelleentarkastelusta kokouksessa, joka pidettiin Brysselissä 3. joulukuuta 2010. Jäsenvaltiot toivoivat yksimielisesti, että Manilan konferenssissa sovitut muutokset sisällytettäisiin osaksi EU:n lainsäädäntöä, mutta katsoivat, ettei direktiiviä pitäisi tarkistaa.

Sidosryhmiä kuultiin merenkulkualan työllisyyttä ja kilpailukykyä käsittelevän erityistyöryhmän (heinäkuussa 2010 perustettu riippumaton elin) työn yhteydessä. Erityistyöryhmä sai työnsä päätökseen kesäkuussa 2011 ja laati raportin⁴, jossa esitetään komissiolle ja työmarkkinaosapuolille toimenpidesuosituksia siitä, miten merenkulkualan ammatteja pitäisi edistää Euroopassa. Raportissa käsitellään myös STCW-yleissopimukseen liittyviä kysymyksiä, ja siinä suositetaan selkeästi, että ajantasaistetut kansainväliset säännöt sisällytettäisiin osaksi EU:n lainsäädäntöä⁵.

⁴ Julkaistu 20. heinäkuuta 2011.

⁵ Ks. 4.1.5 kohta.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/106/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyyskirjoja koskevista säännöistä on sovittu kansainvälisellä tasolla kansainvälisessä merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevassa yleissopimuksessa (STCW-yleissopimus), jonka kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) hyväksyi vuonna 1978; STCW-yleissopimus tuli voimaan vuonna 1984, ja sitä muutettiin merkittäväällä tavalla vuonna 1995.
- (2) STCW-yleissopimus sisällytettiin ensi kertaa osaksi unionin lainsäädäntöä merenkulkijoiden vähimmäiskoulutustasosta 22 päivänä marraskuuta 1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/58/EY³; sittemmin merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyyskirjoja koskevia EU:n sääntöjä on mukautettu STCW-yleissopimukseen tehtyihin muutoksiin, ja EU:ssa on luotu yhteinen mekanismi kolmansien maiden merenkulkijoiden koulutus- ja pätevyyskirjajärjestelmien tunnustamista varten;

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 28.

viimeksi asiaa koskevia unionin sääntöjä on muutettu merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta 19 päivänä marraskuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/106/EY (uudelleenlaadittu)⁴.

- (3) STCW-yleissopimuksen sopimuspuolina olevien valtioiden konferenssi pidettiin vuonna 2010 Manilassa; konferenssissa sovittiin useista STCW-yleissopimukseen tehtävistä merkittävistä muutoksista, jotka liittyvät erityisesti pätevyyskirjoja koskevien petoksellisten käytäntöjen torjumiseen, terveydentilavaatimuksiin, turvallisuuskoulutukseen ja teknologiakoulutukseen. Manilan konferenssissa sovituille muutoksilla otettiin myös käyttöön uusia pätevään miehistöön sovellettavia vaatimuksia ja uusia ammattinimikkeitä, kuten sähkömestari.
- (4) Kaikki jäsenvaltiot ovat STCW-yleissopimuksen sopimuspuolia, eikä yksikään niistä ole vastustanut Manilan konferenssissa sovittuja muutoksia menettelyllä, jota tähän tarkoitukseen voidaan käyttää. Jäsenvaltioiden on siksi yhdenmukaistettava kansalliset sääntönsä Manilan konferenssissa sovittujen muutosten kanssa. Tässä yhteydessä on välttävä ristiriidan syntyminen jäsenvaltioiden kansainvälisten ja niiden EU:n puitteissa tekemien velvoitteiden välillä. Lisäksi koska merenkulkuala on luonteeltaan maailmanlaajuisia, merenkulkijoiden koulutusta ja pätevyyskirjoja koskevat unionin säännöt olisi mukautettava alan kansainvälisiin sääntöihin. Useita direktiivin 2008/106/EY säännöksiä olisi siksi muutettava Manilan konferenssissa sovittujen muutosten mukaisiksi.
- (5) Sopimuspuolina olevat valtiot halusivat Manilan konferenssissa muun muassa asettaa objektiivisia rajoituksia poikkeuksille, joita sovelletaan vahtihenkilöstön ja niiden merenkulkijoiden vähimmäislepoaikoihin, joiden tehtäviin kuuluvat turvallisuusasiat, turvatoimet ja ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen. Myös nämä uudet määräykset olisi sisällytettävä osaksi EU:n lainsäädäntöä. Niiden olisi kuitenkin oltava 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/63/EY⁵ ja 16 päivänä helmikuuta 2009 annetussa neuvoston direktiivissä 2009/13/EY⁶ säädettyjen merenkulkijoihin sovellettavia lepoaikoja koskevien säännösten mukaisia. Lisäksi mahdollisuutta hyväksyä poikkeuksia olisi rajoitettava poikkeusten enimmäiskeston, esiintymistiheyden ja laajuuden osalta. Direktiiviin olisi sisällytettävä tätä asiaa koskevia säännöksiä.
- (6) Direktiiviin 2008/106/EY sisältyy myös mekanismi kolmansien maiden merenkulkijoiden koulutus- ja pätevyyskirjajärjestelmien tunnustamiseksi. Tunnustaminen tapahtuu komission päätöksellä menettelyssä, jossa komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 1406/2002⁷ perustettu Euroopan meriturvallisuusvirasto, jäljempänä 'virasto', sekä asetuksella (EY) N:o 2099/2002⁸ perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea); direktiivin 2008/106/EY säännösten soveltamisesta

⁴ EUVL L 323, 3.12.2008, s. 33.

⁵ Neuvoston direktiivi 1999/63/EY, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta – Liite: Eurooppalainen sopimus merenkulkijoiden työajan järjestämisestä, EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33.

⁶ EUVL L 124, 20.5.2009, s. 30.

⁷ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1.

⁸ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1.

kolmansien maiden tunnustamiseen STCW-tarkoituksissa saatu kokemus osoittaa, että asiaa koskevaa menettelyä olisi muutettava erityisesti mitä tulee kyseisen direktiivin 19 artiklan 3 kohdassa säädettyyn kolmen kuukauden pituiseen määräaikaan, joka komissiolla on käytettävissään päätöksen tekemiseksi kolmannen maan tunnustamisesta. Koska tunnustaminen edellyttää sitä, että virasto suorittaa tarkastuksen, jonka suunnittelu ja toteuttaminen vie aikaa, ja koska useimmissa tapauksissa kolmannen maan on tehtävä STCW-vaatimukseen huomattavia muutoksia, koko menettelyä ei voida suorittaa kolmessa kuukaudessa; kokemus on osoittanut, että realistisempi määräaika olisi tässä yhteydessä 18 kuukautta. Edellä mainittua määräaika olisi siksi muutettava, ja pyynnön esittävän jäsenvaltion olisi joustavuuden takaamiseksi edelleenkin voitava tunnustaa kolmas maa väliaikaisesti.

- (7) Saatavilla olevat eurooppalaisia merenkulkijoita koskevat tilastotiedot ovat epätäydellisiä ja usein epätarkkoja, mikä tekee poliittisesta päätöksenteosta tällä herkällä alalla entistä vaikeampaa. Merenkulkijoiden pätevyyskirjoja koskevat yksityiskohtaiset tiedot eivät yksinään ratkaise tätä ongelmaa, mutta ne olisivat selkeästi avuksi. STCW-yleissopimuksen sopimuspuolina olevien valtioiden on ylläpidettävä rekisteriä kaikista pätevyyskirjoista ja kelpoisuustodistuksista sekä niiden uusimisista tai muista niihin vaikuttavista toimenpiteistä (STCW-yleissopimuksen säännössä I/2 oleva 14 kohta). Jäsenvaltioilla on direktiivin 2008/106/EY 11 artiklan 4 kohdan mukaan velvollisuus ylläpitää rekisteriä myönnettyistä pätevyyskirjoista ja kelpoisuustodistuksista. Jotta Euroopan työllisyystilanteesta saataisiin mahdollisimman täydellinen kuva, jäsenvaltiot olisi velvoitettava lähettämään komissiolle valikoituja tietoja, jotka ovat saatavilla kansallisissa merenkulkijoiden pätevyyskirjoja koskevissa rekistereissä. Näitä tietoja olisi käytettävä tilastotarkoituksiin, ja niiden olisi oltava yhdenmukaiset unionin tietosuojavaatimusten kanssa. Direktiiviin 2008/106/EY olisi siksi sisällytettävä asiaa koskeva säännös.
- (8) Jotta merenkulkualan ammasteista voitaisiin kerätä tietoja sitä mukaa, kun merenkulkualan ammatit ja teknologia kehittyvät, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti direktiivin 2008/106/EY liitteen V mukauttamiseksi. Nämä delegoidut säädökset koskisivat erityisesti kelpoisuustodistuksissa ja pätevyyskirjoissa tai -todistuksissa annettavien tietojen sisältöä sekä niiden merenkulkijoiden lukumäärää ja tietoja, joille myönnetään pätevyyskirja tai kelpoisuustodistus, ottaen huomioon mainituissa liitteessä esitetyt tietosuojatoimenpiteet. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä sellaisten toimenpiteiden vahvistamiseksi, joiden nojalla jäsenvaltiot keräävät, tallentavat ja analysoivat tämän tyyppisiä tilastotietoja, jotta voidaan vastata uusiin merenkulkijatilastotarpeisiin ja kerätä ajantasaisia ja todenmukaisia tietoja. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (9) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset direktiivin 2008/106/EY täytäntöönpanolle, komissiolle on siirretty täytäntöönpanovaltaa merenkulkijoiden koulutuksen ja pätevyyskirjojen alalla. Täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission

täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁹ mukaisesti.

- (10) Täytäntöönpanopäätöksiin, jotka koskevat kolmansien maiden STCW-järjestelmien tunnustamista ja tunnustamisen peruuttamista, olisi sovellettava tarkastelumenettelyä.
- (11) Yleissopimukseen tehtävät muutokset tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2012; Manilan sopimuksessa määrätään 1 päivään tammikuuta 2017 saakka noudatettavista siirtymäjärjestelyistä, jotka mahdollistavat uusien sääntöjen saumattoman käyttöönoton. Tässä direktiivissä olisi säädettävä samasta määräajasta ja samoista siirtymäjärjestelyistä.
- (12) Direktiiviä 2008/106/EY olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2008/106/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 18 kohta seuraavasti:

”18) ”radio-ohjesäännöllä” Maailman radiaviestintäkonferenssin hyväksymiä siirtyvän meriradioliikenteen tarkistettuja radio-ohjesääntöjä, sellaisina kuin ne kulloinkin ovat voimassa;”.

(b) Korvataan 24 kohta seuraavasti:

”24) ”STCW-koodilla” merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa, STCW-yleissopimuksen sopimuspuolten vuonna 2010 pidetyn konferenssin päätöslauselmalla 2 hyväksyttyä säännöstöä, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;”.

(c) Poistetaan 27 kohta.

(d) Lisätään kohdat seuraavasti:

”32. ”GMDSS-radioasemanhoitajalla” henkilöä, jolla on liitteessä I olevan IV luvun määräysten mukainen pätevyys;”;

”33. ”ISPS-säännöstöllä” ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS) sopimushallitusten konferenssin päätöslauselmalla 2 joulukuun 12 päivänä vuonna 2002 hyväksyttyä alusten ja satamien kansainvälistä turvasäännöstöä (*International Ship and Port Facility Security – ISPS*), sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;”;

⁹ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

”34. ”aluksen turvapäälliköllä” aluksella olevaa aluksen päällikön alaisuudessa toimivaa henkilöä, jonka yhtiö on nimennyt vastaamaan aluksen turvatoimista, mukaan luettuina aluksen turvasuunnitelman toteuttaminen ja pitäminen ajan tasalla sekä yhteydenpito yhtiön turvapäällikköön ja satamien turvapäälliköihin;”;

”35. ”turvatoimilla” kaikkia aluksella suoritettavia turvallisuuteen liittyviä tehtäviä ja toimia, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (vuonna 1974 tehty SOLAS-yleissopimus, sellaisena kuin se on muutettuna) XI-2 luvussa ja alusten ja satamien kansainvälisessä turvasäännöstössä;”;

”36. ”pätevyyskirjalla” päälliköille, päällystölle ja GMDSS-radioasemanhoitajille liitteessä I olevan II, III, IV tai VII luvun määräysten mukaisesti myönnettyä ja merkinnöin varustettua pätevyyskirjaa, joka oikeuttaa sen laillisen haltijan palvelemaan siinä toimessa ja suorittamaan niitä tehtäviä, jotka kuuluvat pätevyyskirjassa määriteltyyn vastuualueeseen;”;

”37. ”pätevyystodistuksella” sellaista merenkulkijalle myönnettyä muuta todistusta kuin pätevyyskirjaa, joka osoittaa, että direktiivissä säädetyt asiaa koskevat koulutus-, pätevyys- tai meripalveluvaatimukset täyttyvät;”;

”38. ”asiakirjatodisteilla” muita asiakirjoja kuin pätevyyskirjoja tai -todistuksia, joilla vahvistetaan, että tämän direktiivin asiaa koskevat vaatimukset täyttyvät;”;

”39. ”sähkömestarilla” päällystön jäsentä, jolla on liitteessä I oleva III luvun mukainen pätevyys;”;

”40. ”matruusilla” miehistön jäsentä, jolla on liitteessä I oleva II luvun mukainen pätevyys;”;

”41. ”konemiehellä” miehistön jäsentä, jolla on liitteessä I oleva III luvun mukainen pätevyys.”.

2) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2 artiklassa tarkoitettulla aluksella työskentelevät merenkulkijat saavat vähintään tämän direktiivin liitteessä I olevat STCW-yleissopimuksen vaatimukset täyttävän koulutuksen ja että heillä on 1 artiklan 36 alakohdassa määritelty pätevyyskirja ja 1 artiklan 37 alakohdassa määritelty pätevyystodistus.”.

3) Poistetaan 4 artikla.

4) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pätevyyskirjat myönnetään ainoastaan sellaisille hakijoille, jotka täyttävät tämän artiklan vaatimukset.”.

(b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Pätevyyskirjat on myönnettävä STCW-yleissopimuksen säännössä I/2 olevan 3 kohdan mukaisesti.”.

(c) Lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Pätevyyskirjoja saavat myöntää ainoastaan jäsenvaltiot ja vasta sen jälkeen, kun kaikkien tarvittavien asiakirjatodisteiden oikeellisuus ja voimassaolo on tarkastettu, ja ne on myönnettävä tässä artiklassa annettujen säännösten mukaisesti.”.

(d) Lisätään 5 kohdan loppuun seuraava virke:

”Kelpoisuustodistukset myönnetään vain, jos kaikki STCW-yleissopimuksen ja tämän direktiivin vaatimukset täyttyvät.”.

(e) Korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltion, joka tunnustaa pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen, joka on myönnetty päälliköille ja päällystölle liitteessä I olevien sääntöjen V/1-1 ja V/1-2 mukaisesti 19 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn nojalla, saa varustaa pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen kelpoisuustodistuksella sen tunnustamisesta vasta sen jälkeen, kun pätevyyskirjan tai pätevyystodistuksen oikeellisuus ja voimassaolo on varmistettu. Merkintä tehdään STCW-koodin A-I/2 osaston 3 kohdan mukaisessa muodossa.

7. Edellä 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut kelpoisuustodistukset

- a) voidaan myöntää erillisinä asiakirjoina;
- b) saa myöntää ainoastaan jäsenvaltio;
- c) numeroidaan omalla yksiköllisellä numerolla, mutta pätevyyskirjan myöntämistä koskevalle kelpoisuustodistukselle voidaan antaa sama numero kuin kyseiselle pätevyyskirjalle, edellyttäen että kyseistä numeroa ei ole vielä käytetty; sekä
- d) lakkaavat olemasta voimassa heti, kun kelpoisuustodistuksella varustetun pätevyyskirjan voimassaoloaika päättyy tai kun pätevyyskirjan myöntänyt jäsenvaltio tai kolmas maa peruuttaa pätevyyskirjan, lakkauttaa sen määräajaksi tai mitätöi sen, ja joka tapauksessa viimeistään viiden vuoden kulutta myöntämispäivästä.”.

(f) Lisätään kohdat seuraavasti:

”11. Pätevyyskirjan hakijan on esitettävä riittävä näyttö

- a) henkilöllisyydestään;
- b) kyseiseen pätevyyskirjaan vaadittavan, liitteessä I olevissa säännöissä asetetun ikärajan täyttymisestä;

- c) STCW-koodin A-I/9 osastossa määriteltyjen terveydentilavaatimusten täyttymisestä;
- d) sellaisen meripalvelun ja siihen liittyvän pakollisen koulutuksen suorittamisesta, jota liitteen I säännöissä edellytetään sen pätevyyskirjan osalta, jota haetaan; sekä
- e) liitteen I sääntöjen mukaisten pätevyysvaatimusten täyttymisestä niiden toimien, tehtävien ja suoritustasojen osalta, jotka pätevyyskirjan kelpoisuustodistuksessa on määrä määritellä.

12. Jäsenvaltioiden on sitouduttava

- a) ylläpitämään yhtä tai useampaa rekisteriä kaikista alusten päälliköiden ja päällystön sekä tarvittaessa myös miehistön pätevyyskirjoista ja kelpoisuustodistuksista, jotka on myönnetty, joiden voimassaoloaika on päättynyt tai jotka on uusittu, lakkautettu määräajaksi, mitätöity tai ilmoitettu kadonneeksi tai tuhoutuneeksi, sekä myönnettyistä erivapauksista;
- b) antamaan tietoja näiden pätevyyskirjojen, kelpoisuustodistusten ja erivapauksien tilasta toisille jäsenvaltioille tai muille STCW-yleissopimuksen sopimuspuolille sekä yhtiöille, jotka pyytävät tarkistamaan sellaisen pätevyyskirjan oikeellisuuden ja voimassaolon, jonka merenkulkija on esittänyt heille pyytäessään sen tunnustamista tai hakiessaan alukselta työtä;
- c) asettamaan vuosittain komission saataville tämän direktiivin liitteessä V mainitut tiedot tilastoanalyysitarkoituksissa.

13. Tiedot, joiden on 12 kohdan mukaisesti oltava saatavilla, on toimitettava 1 päivästä tammikuuta 2017 alkaen sähköisesti.”.

5) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

(a) Lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Kun on kyse aluksista, joihin sovelletaan STCW-yleissopimuksen rannikkoliikennemääräyksiä, mukaan luettuna toisten jäsenvaltioiden tai STCW-yleissopimuksen sopimuspuolten rannikon läheisyydessä tapahtuva liikenne näiden määrittelemissä rannikkoliikenteen rajoissa, jäsenvaltion on täsmennettävä yhdessä kyseisten jäsenvaltioiden tai sopimuspuolten kanssa asianomaisten kauppalueiden yksityiskohdat ja muut asiaa koskevat määräykset.”.

(b) Lisätään 3 a ja 3 b kohta seuraavasti:

”3 a. Merenkulkijoiden pätevyyskirjat, jotka jäsenvaltio tai STCW-yleissopimuksen sopimuspuoli on myöntänyt sellaista rannikkoliikennettä varten, joka tapahtuu kyseisen jäsenvaltion tai sopimuspuolen määrittelemissä rajoissa, voidaan hyväksyä toisissa jäsenvaltioissa sellaista palvelua varten, joka tapahtuu näiden määrittelemien rannikkoliikenteen rajojen sisällä, edellyttäen että kyseiset jäsenvaltiot tai

sopimuspuolet täsmentävät yhdessä asianomaisten kauppalueiden yksityiskohdat ja muut asiaa koskevat ehdot.

3 b. Jäsenvaltioiden, jotka määrittelevät rannikkoliikenteen tämän artiklan vaatimusten mukaisesti, on

- a) noudatettava STCW-koodin A-I/3 osastossa määriteltyä rannikkoliikennettä koskevia periaatteita;
- b) ilmoitettava rannikkoliikennettä koskevat rajat 5 artiklan nojalla myönnettyissä kelpoisuustodistuksissa.”.

6) Korvataan 9 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menetelmät ja menettelyt puolueettoman tutkinnan toteuttamiseksi kaikissa ilmoitetuissa tapauksissa, jotka koskevat kyseisen jäsenvaltion myöntämän pätevyyskirjan tai kelpoisuustodistuksen haltijan sellaista epäpätevyyttä, tekoa, laiminlyöntiä tai aluksen turvallisen toiminnan vaarantamista pätevyyskirjan mukaisissa tehtävissä, joka saattaa vaarantaa välittömästi ihmishenkiä, omaisuutta merellä tai meriympäristöä, sekä pätevyyskirjan peruuttamiseksi pysyvästi tai määräajaksi tai mitätöimiseksi näistä syistä sekä petosten ehkäisemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla ehkäistään myönnettyihin pätevyyskirjoihin ja kelpoisuustodistuksiin liittyvät petokset ja muut laittomat käytännöt, ja valvottava niiden täytäntöönpanoa.”.

7) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

(a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

(i) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) kaikkia valtiosta riippumattomien laitosten tai niiden alaisten elinten toteuttamia toimia, jotka koskevat koulutusta, pätevyyden arviointia, pätevyyskirjojen, mukaan luettuina lääkärintodistukset, ja kelpoisuustodistusten myöntämistä sekä uusimista, seurataan jatkuvasti laadunvarmistusjärjestelmän avulla sen varmistamiseksi, että määritellyt tavoitteet saavutetaan, mukaan luettuina kouluttajien ja arvioijien pätevyyttä ja kokemusta koskevat tavoitteet;”.

(ii) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) koulutuksen tavoitteet ja niihin liittyvät pätevyyden laatuvaatimukset, jotka on saavutettava, on määritelty selkeästi ja että niissä yksilöidään STCW-yleissopimuksen nojalla vaadituissa kokeissa ja arvioinneissa tarvittavien tietojen ja taitojen taso. Tavoitteet ja niihin liittyvät laatuvaatimukset voidaan määritellä erikseen eri kurssien ja koulutusohjelmien osalta, ja niiden on katettava myös pätevyyskirjojen myöntämisyhteistyön hallinto;”.

(b) Lisätään 2 kohtaan d alakohta seuraavasti:

”d) laatuvaatimusjärjestelmä kattaa kaikki sovellettavissa olevat tämän direktiivin säännökset sekä STCW-yleissopimuksen ja -koodin määräykset, myös niihin tehdyt muutokset.”.

(c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jokaista 2 kohdan mukaista arviointia koskeva kertomus STCW-koodin A-I/7 osastossa määritellyssä muodossa kuuden kuukauden kuluessa arvioinnin päättymisestä.”.

8) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Terveydentilavaatimukset

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava merenkulkijoiden terveydentilavaatimukset ja menettelyt lääkärintodistuksen antamiseksi tämän artiklan säännösten ja STCW-koodin A-I/9 osaston määräysten mukaisesti.
2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että merenkulkijoiden terveydentilan arvioimisesta vastaavat henkilöt ovat lääkäreitä, jotka on tunnustettu kyseisessä jäsenvaltiossa merenkulkijoiden lääkärintarkastustarkoituksessa STCW-koodin A-I/9 osaston määräysten mukaisesti.
3. Jokaisella merenkulkijalla, jolla on STCW-yleissopimuksen määräysten nojalla myönnetty pätevyyskirja ja joka työskentelee merellä, on oltava myös voimassaoleva lääkärintodistus, joka on annettu tämän artiklan säännösten ja STCW-koodin A-I/9 osaston määräysten mukaisesti.
4. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - a) oltava vähintään 16 vuoden ikäinen;
 - b) esitettävä riittävä näyttö henkilöllisyydestään; sekä
 - c) täytettävä sovellettavat asianomaisen jäsenvaltion asettamat terveydentilavaatimukset.
5. Lääkärintodistus on voimassa enintään kaksi vuotta, paitsi jos merenkulkija on alle 18-vuotias, jolloin se on voimassa enintään yhden vuoden.
6. Jos lääkärintodistuksen voimassaoloaika päättyy matkan aikana, lääkärintodistuksen katsotaan olevan voimassa seuraavaan sellaiseen käyntisatamaan saapumiseen saakka, jossa on käytettävissä asianomaisen jäsenvaltion tunnustama lääkäri, edellyttäen ettei kyseinen ajanjakso ylitä kolmea kuukautta.
7. Jäsenvaltio voi hätätapauksissa antaa merenkulkijalle, jolla ei ole voimassaolevaa lääkärintodistusta, luvan työskennellä aluksella seuraavaan sellaiseen käyntisatamaan saapumiseen saakka, jossa on käytettävissä kyseisen jäsenvaltion tunnustama lääkäri, edellyttäen että

- a) lupa on voimassa enintään kolme kuukautta; sekä
 - b) asianomaisen merenkulkijan lääkärintodistus on vasta äskettäin vanhentunut.”.
- 9) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:
- (a) Lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jatkaakseen meripalvelua säiliöaluksilla jokaisen päällikön ja päällystöön kuuluvan on täytettävä tämän artiklan 1 kohdan vaatimukset ja enintään viiden vuoden välein osoitettava pitäneensä yllä säiliöaluksilla edellytettävää ammattitaitoa STCW-koodin A-I/11 osaston 3 kohdan mukaisesti.”.
 - (b) Korvataan 3 kohdassa ilmaisu ”1 päivää helmikuuta 2002” ilmaisulla ”1 päivää tammikuuta 2017”.
 - (c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että niiden alusten, joilla on oikeus purjehtia sen lipun alla, saatavilla on ihmishengen turvallisuutta merellä, turvatoimia ja meriympäristön suojelua koskevien kansallisten ja kansainvälisten sääntöjen viimeaikaisten muutosten tekstit, jotta päälliköiden, päällystön ja radioasemanhoitajien tiedot pysyvät ajan tasalla.”.
- 10) Poistetaan 13 artiklan 2 kohta.
- 11) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:
- (a) Lisätään 1 kohtaan f ja g alakohta seuraavasti:
 - ”f) sen aluksilla työskentelevät merenkulkijat ovat saaneet kertaus- ja täydennyskoulutuksen, kuten STCW-yleissopimuksessa vaaditaan;
 - g) sen aluksilla varmistetaan aina tehokas suullinen viestintä SOLAS-yleissopimuksen V luvun, 14 säännön 3 ja 4 kohdan mukaisesti.”.
 - (b) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Yhtiöiden on varmistettava, että päälliköt, päällystöön kuuluvat ja muut henkilökunnan jäsenet, joille annetaan erityistehtäviä yhtiöiden ro-ro-matkustaja-aluksilla, ovat suorittaneet perehdytyskurssin saadakseen taidot, jotka ovat täytettävän toimen sekä suoritettavien tehtävien kannalta tarkoituksenmukaisia, ottaen huomioon STCW-koodin B-I/14 osastossa annettu opastus.”.
- 12) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

Työkuntoisuus

- 1. Väsymyksen ehkäisemiseksi jäsenvaltioiden on
 - a) vahvistettava lepoaikoja koskevat säännökset, jotka koskevat vahtihenkilöstöä ja niitä, joiden tehtäviin kuuluvat turvallisuusasiat, turvatoimet ja ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen 3–15 kohdan mukaisesti, ja pantava ne täytäntöön;

- b) edellytettävä, että vahtivuorot järjestetään siten, ettei väsymys heikennä vahtihenkilöstön suorituskykyä ja että työt järjestetään siten, että sekä ensimmäinen vahti matkan alkaessa että seuraavat vahdit ovat riittävästi levänneitä ja muutoin työkuntoisia.
2. Jäsenvaltioiden on huumausaineiden ja alkoholin väärinkäytön estämiseksi varmistettava, että toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet tässä artiklassa säädettyjen säännösten mukaisesti.
 3. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon erityisesti aluksen turvallisuudesta ja varmasta toiminnasta vastaavien merenkulkijoiden väsymyksestä aiheutuva vaara.
 4. Kaikille henkilöille, jolle on annettu tehtäväksi toimia vahtipäällikkönä tai vahtiin osallistuvana miehistön jäsenenä, ja niille, joiden tehtäviin kuuluvat turvallisuusasiat, turvatoimet ja pilaantumisen ehkäiseminen, on annettava lepoaikaa vähintään
 - a) 10 tuntia jokaisella 24 tunnin jaksolla; sekä
 - b) 77 tuntia jokaisella seitsemän päivän jaksolla.
 5. Lepoaikaa ei saa jakaa useampaan kuin kahteen jaksoon, joista toisen on oltava vähintään kuuden tunnin pituinen, eikä peräkkäisten lepoaikojen välinen aika saa olla yli 14 tuntia.
 6. Edellä 4 ja 5 kohdassa säädettyjä lepoaikavaatimuksia ei tarvitse noudattaa hätä- tai harjoitustilanteissa eikä muissa erittäin poikkeuksellisissa toimintaoloissa. Katselmukset, palo- ja pelastusveneharjoitukset sekä kansallisissa laeissa ja asetuksissa ja kansainvälisissä oikeudellisissa asiakirjoissa edellytetyt harjoitukset on toteutettava siten, että lepoaikoja häiritään mahdollisimman vähän eikä aiheuteta väsymystä.
 7. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vahtiaikataulut ovat esillä paikoissa, joissa ne ovat helposti nähtävillä. Vahtiaikataulut on laadittava vakio muodossa aluksen työkielellä tai -kielillä sekä englanniksi.
 8. Jos merenkulkijan on oltava valmiina toimintaan esimerkiksi silloin, kun konehuoneessa ei ole valvontaa, hänen on saatava riittävä korvaava lepoaika, jos säännönmukainen lepoaika häiriytyy työhönkutsun vuoksi.
 9. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että merenkulkijoiden päivittäisistä lepoajoista pidetään kirjaa vakio muodossa aluksen työkielellä tai -kielillä sekä englanniksi, jotta tämän artiklan säännösten noudattamista voidaan seurata ja tarkistaa. Merenkulkijan on saatava itseensä liittyvistä tiedoista jäljennös, jonka päällikkö tai hänen valtuuttamansa henkilö sekä merenkulkija itse vahvistavat kirjallisesti.
 10. Sen estämättä, mitä 3–9 kohdassa säädetään, aluksen päälliköllä on oikeus vaatia merenkulkijaa tekemään työtunnit, joita aluksen, aluksella olevien ihmisten tai lastin välitön turvallisuus tai muiden merihädässä olevien alusten tai ihmisten auttaminen edellyttää. Aluksen päällikkö voi vastaavasti keskeyttää lepoaikataulun noudattamisen ja vaatia merenkulkijaa tekemään tarvittavat työtunnit, kunnes tilanne on palautunut normaaliksi. Tilanteen palaututtua normaaliksi ja heti, kun

mahdollista, päällikön on varmistettava, että aikataulun mukaisena lepoaikanaan työskennelleille merenkulkijoille myönnetään riittävä lepoaika.

11. Jäsenvaltiot voivat työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua koskevia yleisiä periaatteita noudattaen hyväksyä tai rekisteröidä sellaisia työehtosopimuksia, joissa sallitaan poikkeusten tekeminen 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa säädetyistä vaadituista lepoajoista, edellyttäen ettei lepoaika jää alle 70 tuntiin millään seitsemän päivän jaksolla. Tällaisten poikkeusten on direktiivin 1999/63/EY mukaisesti mahdollisuuksien mukaan oltava asetettujen normien mukaisia, mutta niissä voidaan ottaa huomioon tiheämmin toistuvat tai pidemmät vapaat jaksot tai korvaavan vapaan myöntäminen, ja niissä on myös mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon STCW-koodin B-VIII/1 osastossa annettu väsymyksen ehkäisemistä koskeva ohjeistus.
12. Edellä 11 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, jotka koskevat 4 kohdan b alakohdassa säädettyä viikoittaista lepoaikaa, saa soveltaa enintään kahden peräkkäisen viikon ajan. Kahden poikkeusajan välinen aika aluksella ei saa olla vähemmän kuin kaksi kertaa poikkeuksen kesto.
13. Edellä 11 kohdassa tarkoitettujen 5 kohtaan sovellettavissa olevien poikkeusten osalta 4 kohdan a alakohdassa säädetty lepoaika voidaan jakaa enintään kolmeen jaksoon, joista yhden jakson on oltava vähintään kuusi tuntia ja kummankin kahdesta muusta jaksosta vähintään tunnin pituinen. Peräkkäisten lepoaikojen välinen aika ei saa olla yli 14 tuntia. Poikkeukset eivät saa olla yli kaksi 24-tunnin jaksoa millään seitsemän päivän jaksolla.
14. Jäsenvaltioiden on alkoholin väärinkäytön estämiseksi vahvistettava raja-arvo, joka on enintään 0,05 prosentin veren alkoholipitoisuus tai 0,25 mg/l alkoholia hengityksessä, tai tällaiseen alkoholipitoisuuteen johtava alkoholimäärä, päälliköitä, päällystöä ja muita merenkulkijoita varten, jotka suorittavat turvallisuusasioihin, turvatoimiin ja meriympäristöön liittyviä tehtäviä.”.
- 13) Korvataan 19 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio päättää kolmannen maan tunnustamisesta 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen 18 kuukauden kuluessa tunnustamista koskevan pyynnön esittämispäivästä. Pyyntöä esittänyt jäsenvaltio voi päättää tunnustaa kyseisen kolmannen maan yksipuolisesti, kunnes on tehty päätös tämän kohdan nojalla.”
- 14) Korvataan 20 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tunnustamisen peruuttamista koskeva päätös tehdään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet päätöksen täytäntöön panemiseksi.”
- 15) Muutetaan 23 artiklan 2 kohta seuraavasti:
 - (a) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”2. Aluksella työskentelevien merenkulkijoiden kykyä täyttää STCW-yleissopimuksen mukaiset vahdinpito- ja turvatoimivaatimukset on arvioitava

STCW-koodin A osan mukaisesti, jos voidaan perustellusti olettaa, että näitä vaatimuksia ei ole noudatettu, koska on tapahtunut jokin seuraavista:”

(b) Korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) aluksella on muutoin toimittu siten, että henkilöille, omaisuudelle tai ympäristölle on aiheutunut vaaraa tai aluksen turvallinen toiminta on vaarantunut;”.

16) Lisätään 25 a artikla seuraavasti:

”25 a artikla

Tilastotarkoituksiin toimitettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava liitteessä V luetellut tiedot komissiolle tilastotarkoituksiin.
2. Jäsenvaltioiden on asetettava vuosittain nämä edellisen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä rekisteröidyt tiedot komission saataville sähköisessä muodossa.
3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 a artiklan mukaisesti, jotta voidaan vahvistaa asianmukaiset toimenpiteet tällaisten tietojen keruuta, tallentamista ja analysointia varten.”.

17) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 a artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen V muuttamiseksi niiden tietojen erityisen ja asianmukaisen sisällön ja yksityiskohtien osalta, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava, ottaen huomioon tietosuojatoimenpiteet.”.

18) Lisätään 27 a artikla seuraavasti:

”27 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 25 a ja 27 artiklassa tarkoitettu valta komissiolle määräämättömäksi ajaksi tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 25 a ja 27 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 25 a ja 27 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.”.

- 19) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Komitea

”1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 2099/2002 perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea). Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.”.

- 20) Korvataan 29 ja 30 artikla seuraavasti:

”29 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 19, 22, 23 ja 24 artiklan sekä liitteen I nojalla hyväksytyjen kansallisten säännösten rikkomisesta määrättävien seuraamusten järjestelmistä ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että seuraamukset pannaan täytäntöön. Näiden säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

”30 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltiot voivat 1 päivään tammikuuta 2017 saakka myöntää ja tunnustaa pätevyyskirjoja sekä varustaa niitä kelpoisuustodistuksella tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti, sellaisina kuin ne olivat ennen tämän direktiivin voimaantuloa, niiden merenkulkijoiden osalta, jotka ovat aloittaneet hyväksytyyn meripalvelun, hyväksytyyn koulutusohjelman tai hyväksytyyn koulutuskurssin ennen 1 päivää heinäkuuta 2013.

Jäsenvaltiot voivat 1 päivään tammikuuta 2017 saakka uudistaa pätevyyskirjoja ja kelpoisuustodistuksia tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti, sellaisina kuin ne olivat ennen tämän direktiivin voimaantuloa.”.

- 21) Poistetaan 33 artikla.

- 22) Muutetaan liitteet seuraavasti:

- (a) Korvataan direktiivin 2008/106/EY liite I tämän direktiivin liitteellä I.
- (b) Muutetaan direktiivin 2008/106/EY liite II tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.
- (c) Lisätään tämän direktiivin liitteessä III oleva teksti direktiivin 2008/106/EY liitteeksi V.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

”LIITE I
DIREKTIIVIN 2008/106/EY 3 ARTIKLASSA TARKOITETUT STCW-
YLEISSOPIMUKSEN KOULUTUSVAATIMUKSET

I LUKU
YLEISET MÄÄRÄYKSET

1. Tässä liitteessä tarkoitettuja sääntöjä täydennetään STCW-koodin A osaan sisältyvillä pakollisilla määräyksillä, lukuun ottamatta VIII luvun sääntöä VIII/2.

Kaikki viittaukset sääntöjen vaatimuksiin ovat myös viittauksia STCW-koodin A osassa olevaan vastaavaan osastoon.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että merenkulkijoilla on sellainen STCW-koodin A-II/1, A-III/1, A-IV/2 ja A-II/4 osastossa määritelty riittävä kielitaito, että he kykenevät suorittamaan erityistehtävänsä vastaanottavan jäsenvaltion lipun alla purjehtivassa aluksessa.

STCW-koodin A osassa esitetään pätevyysvaatimukset, jotka hakijan on osoitettava täyttävänsä, jotta pätevyyskirja voidaan myöntää ja uusia STCW-yleissopimuksen määräysten mukaisesti. Jotta STCW-koodin A osan VII luvussa olevien vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämistä koskevien määräysten sekä II, III ja IV luvun pätevyyskirjojen myöntämistä koskevien määräysten välistä yhteyttä voitaisiin selventää, pätevyysvaatimuksissa määritetyt taidot on luokiteltu seitsemään tehtäväalueeseen ja kolmeen vastuualueeseen. Tehtäväalueet ovat

- (1) navigointi,
- (2) lastin käsittely ja ahtaus,
- (3) aluksen toiminnan valvonta ja aluksella olevista henkilöistä huolehtiminen,
- (4) laivakonetekniikka,
- (5) sähkö-, automaatio- ja säätötekniikka,
- (6) huolto ja korjaus,
- (7) radioliikenne.

Vastuualueet ovat

- (1) johtotaso,
- (2) operatiivinen taso,
- (3) suoritustaso.

Tehtävä- ja vastuualueet esitetään pätevyysvaatimustaulukoiden alaotsikoissa STCW-koodin A osan II, III ja IV luvussa.

II LUKU PÄÄLLIKÖ JA KANSIOSASTO

Sääntö II/1

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi komentosiltavahdin vahtipäälliköille, kun alusten bruttovetoisuus on vähintään 500

1. Jokaisella merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2. täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta osana hyväksytyä koulutusohjelmaa, johon kuuluu STCW-koodin A-II/1 osaston vaatimukset täyttävää aluksella tapahtuvaa koulutusta ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, tai hänen on muutoin oltava suorittanut hyväksytyä meripalvelua vähintään 36 kuukautta;
 - 2.3. täytynyt suorittaa vaaditun meripalvelun aikana komentosiltavahtitehtäviä päällikön tai pätevän vahtipäällikön valvonnassa vähintään kuusi kuukautta;
 - 2.4. tarvittaessa täytettävä sovellettavat IV luvun sääntöjen vaatimukset määrättyjen radiotehtävien suorittamiseksi radio-ohjesäännön mukaisesti;
 - 2.5. täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-II/1 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset;
 - 2.6. täytettävä STCW-koodin A-VI/1 osaston 2 kohdassa, A-VI/2 osaston 1–4 kohdassa, A-VI/3 osaston 1–4 kohdassa sekä A-VI/4 osaston 1–3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö II/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi päälliköille ja yliperämiehille, kun alusten bruttovetoisuus on vähintään 500

Päällikkö ja yliperämies, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000

1. Jokaisella merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. täytettävä komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyyskirjan myöntämiseksi asetetut vaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, ja täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua siinä toimessa

- 2.1.1. yliperämiehen pätevyyskirjaa varten vähintään 12 kuukautta; sekä
- 2.1.2. päällikön pätevyyskirjaa varten vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24:ää kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä;
- 2.2. täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-II/2 osastossa määritetyt päällikön ja yliperämiehen pätevyysvaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 3 000.

Päällikkö ja yliperämies, kun aluksen bruttovetoisuus on 500–3 000

1. Jokaisella merialuksen päälliköllä ja yliperämiehellä on oltava pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on 500–3 000.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. yliperämiehen pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäällikölle asetetut vaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500;
 - 2.2. päällikön pätevyyskirjaa varten täytettävä aluksen komentosiltavahdin vahtipäällikölle asetetut vaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500, ja täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua siinä toimessa vähintään 36 kuukautta; tätä aikaa voidaan lyhentää, ei kuitenkaan 24:ää kuukautta lyhyemmäksi, jos vähintään 12 kuukautta tästä meripalvelusta on suoritettu yliperämiehenä;
 - 2.3. täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus ja täytettävä STCW-koodin A-II/2 osastossa määritellyt alusten päällikön ja perämiehen pätevyysvaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on 500–3 000 välillä.

Sääntö II/3

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi komentosiltavahdin vahtipäälliköille ja päälliköille, kun alusten bruttovetoisuus on alle 500

Alukset, joita ei käytetä rannikkoliikenteeseen

1. Jokaisella sellaisen merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, on oltava pätevyyskirja, joka oikeuttaa työskentelemään aluksella, jonka bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Jokaisella sellaisen merialuksen päälliköllä, jonka bruttovetoisuus on alle 500 ja jota ei käytetä rannikkoliikenteeseen, on oltava pätevyyskirja, joka oikeuttaa työskentelemään päällikkönä aluksella, jonka bruttovetoisuus on 500–3 000.

Alukset, joita käytetään rannikkoliikenteeseen

Komentosiltavahdin vahtipäällikkö

1. Jokaisella rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäälliköllä on oltava pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500.

2. Jokaisen, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyyskirjaa, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, on
 - 2.1. oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2. täytynyt suorittaa
 - 2.2.1. erityiskoulutus, mukaan luettuna tarvittava määrä jäsenvaltion vaatimaa asianmukaista meripalvelua; tai
 - 2.2.2. hyväksytyä meripalvelua kansiosastossa vähintään 36 kuukautta;
 - 2.3. tarvittaessa täytettävä sovellettavat IV luvun sääntöjen vaatimukset määrättyjen radiotehtävien suorittamiseksi radio-ohjesäännön mukaisesti;
 - 2.4. täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-II/3 osastossa määritellyt rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten komentosiltavahdin vahtipäällikön pätevyysvaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500;
 - 2.5. täytettävä STCW-koodin A-VI/1 osaston 2 kohdassa, A-VI/2 osaston 1–4 kohdassa, A-VI/3 osaston 1–4 kohdassa sekä A-VI/4 osaston 1–3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

Päällikkö

Jokaisella rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päälliköllä on oltava pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500.

1. Jokaisen, joka hakee rannikkoliikenteeseen käytettävän merialuksen päällikön pätevyyskirjaa, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500, on
 - 1.1. oltava vähintään 20 vuoden ikäinen;
 - 1.2. täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua komentosiltavahdin vahtipäällikkönä vähintään 12 kuukautta;
 - 1.3. täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-II/3 osastossa määritellyt rannikkoliikenteeseen käytettävien alusten päällikön pätevyysvaatimukset, kun aluksen bruttovetoisuus on alle 500;
 - 1.4. täytettävä STCW-koodin A-VI/1 osaston 2 kohdassa, A-VI/2 osaston 1–4 kohdassa, A-VI/3 osaston 1–4 kohdassa sekä A-VI/4 osaston 1–3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.
2. Vapautukset

Jos hallinto katsoo, että aluksen koko ja liikennöintiolosuhteet ovat sellaiset, että tämän säännön ja STCW-koodin A-II/3 osaston kaikkien vaatimusten noudattaminen on kohtuutonta tai mahdotonta, se voi vapauttaa tällaisen aluksen tai alusluokan päällikön tai komentosiltavahdin vahtipäällikön joistakin vaatimuksista; tässä yhteydessä on kuitenkin otettava huomioon kaikkien mahdollisesti samoilla vesillä liikkuvien alusten turvallisuus.

Sääntö II/4

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi komentosiltavahtiin osallistuville vahtimiehille

1. Jokaisella merialuksen komentosiltavahtiin osallistuvalla vahtimiehellä on oltava asianmukainen pätevyyskirja kyseisten tehtävien suorittamiseen, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500; tämä määräys ei kuitenkaan koske koulutuksessa olevia ja sellaisia vahtimiehiä, jotka suorittavat komentosiltavahtia aikana tehtäviä, jotka eivät edellytä erityistä ammattitaitoa.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. oltava vähintään 16 vuoden ikäinen;
 - 2.2. täytynyt suorittaa
 - 2.3. hyväksyty meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus; tai
 - 2.4. erityiskoulutus joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan luettuna vähintään kaksi kuukautta hyväksyttyä meripalvelua;
 - 2.5. täytettävä STCW-koodin A-II/4 osastossa määritetyt pätevyysvaatimukset.
3. Edellä 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä komentosiltavahtitehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan päällikön, komentosiltavahtia vahtipäällikön tai pätevän vahtimiehen välittömässä valvonnassa.

Sääntö II/5

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi matruuseille

1. Jokaisella merialuksella työskentelevällä matruusilla on oltava asianmukainen pätevyyskirja, kun aluksen bruttovetoisuus on vähintään 500.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2. täytettävä komentosiltavahtiin osallistuvan vahtimiehen pätevyyskirjan myöntämiseksi asetetut vaatimukset;
 - 2.3. saatuaan komentosiltavahtiin osallistuvan vahtimiehen pätevyyden täytynyt suorittaa hyväksyttyä meripalvelua kansiosastolla
 - 2.3.1. vähintään 18 kuukautta tai
 - 2.3.2. vähintään 12 kuukautta ja täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus; sekä
 - 2.4. täytettävä STCW-koodin A-II/5 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.

3. Jokaisen jäsenvaltion on vertailtava pätevyysvaatimuksia, joita se vaatii pätevältä miehistöltä sellaisten pätevyyskirjojen osalta, jotka myönnetään ennen 1 päivää tammikuuta 2012, STCW-koodin A-II/5 osastossa asetettuihin pätevyyskirjan myöntämiseksi asetettuihin vaatimuksiin ja tarvittaessa määriteltävä asianomaisen henkilöstön täydennyskoulutustarve.
4. Jäsenvaltio, joka on myös vuonna 1946 tehdyn Kansainvälisen työjärjestön pätevän miehistön pätevyyskirjoja koskevan yleissopimuksen (N:o 74) sopimuspuoli, voi 1 päivään tammikuuta 2017 saakka uudistaa pätevyyskirjoja ja kelpoisuustodistuksia edellä mainitun yleissopimuksen määräysten mukaisesti.
5. Jäsenvaltio voi katsoa merenkulkijan täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos hän on palvellut vastaavassa toimessa kansiosastossa vähintään 12 kuukauden ajan niiden 60 kuukauden aikana, jotka edeltävät tämän direktiivin voimaantuloa.

III LUKU KONEOSASTO

Sääntö III/1

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehitetyn konehuoneen vahtikonemestareille tai ajoittain miehittämättömän konehuoneen konemestareille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW:n merialuksen miehitetyn konehuoneen vahtikonemestarilla ja ajoittain miehittämättömän konehuoneen konemestarilla on oltava pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2. täytynyt suorittaa yhdistettyä käytännön taitojen koulutusta ja hyväksytyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta osana hyväksytyä koulutusohjelmaa, johon kuuluu aluksella tapahtuvaa koulutusta, joka täyttää STCW-koodin A-III/1 osastossa määritetyt vaatimukset ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, tai muutoin täytynyt suorittaa yhdistettyä käytännön taitojen koulutusta ja hyväksytyä meripalvelua vähintään 36 kuukautta, josta vähintään 30 kuukautta on meripalvelua koneosastossa;
 - 2.3. täytynyt suorittaa vaaditun meripalvelun aikana konehuonevahtitehtäviä konepäällikön tai pätevän konemestarin valvonnassa vähintään kuusi kuukautta;
 - 2.4. täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-III/1 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset;
 - 2.5. täytettävä STCW-koodin A-VI/1 osaston 2 kohdassa, A-VI/2 osaston 1–4 kohdassa, A-VI/3 osaston 1–4 kohdassa sekä A-VI/4 osaston 1–3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö III/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi konepäälliköille ja ensimmäisille konemestareille, kun aluksen pääkuljetuskoneistoteho on vähintään 3 000 kW

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 3 000 kW:n merialuksen konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarilla on oltava pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on

- 2.1. täytettävä konehuoneen vahtikonemestarin pätevyysvaatimukset, kun merialuksen pääkuljetuskoneistoteho on vähintään 750 kW, ja täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua siinä toimessa
- 2.1.1. ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjan osalta vähintään 12 kuukautta pätevänä konemestarina; sekä
- 2.1.2. konepäällikön pätevyyskirjan osalta vähintään 36 kuukautta; tätä määräaikaa voidaan kuitenkin lyhentää, ei kuitenkaan 24:ää kuukautta lyhyemmäksi, jos hakija on suorittanut vähintään 12 kuukautta tällaisesta meripalvelusta ensimmäisenä konemestarina; sekä
- 2.2. täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-III/2 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.

Sääntö III/3

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi konepäälliköille ja ensimmäisille konemestareille, kun aluksen pääkuljetuskoneistoteho on 750 kW–3 000 kW

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan 750 kW–3 000 kW:n merialuksen konepäälliköllä ja ensimmäisellä konemestarilla on oltava pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. täytettävä konevahtipäällikön pätevyyskirjan myöntämiseksi asetetut vaatimukset;
 - 2.1.1. ensimmäisen konemestarin pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 12 kuukautta hyväksytyä meripalvelua apulaiskonemestarina tai konemestarina; sekä
 - 2.1.2. konepäällikön pätevyyskirjaa varten täytynyt suorittaa vähintään 24 kuukautta hyväksytyä meripalvelua, josta vähintään 12 kuukautta sen jälkeen, kun hän on saanut ensimmäisen konemestarin pätevyyden;
 - 2.2. täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-III/3 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.
3. Jokainen konemestari, joka on pätevä toimimaan ensimmäisenä konemestarina pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 3 000 kW:n aluksessa, saa toimia konepäällikkönä pääkuljetuskoneistoteholtaan alle 3 000 kW:n aluksessa, edellyttäen että pätevyyskirjassa on tästä asianmukainen merkintä.

Sääntö III/4

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehistön jäsenille, jotka osallistuvat konehuonevahtiin miehitetyssä konehuoneessa tai jotka suorittavat tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa

1. Jokaisella miehistön jäsenellä, joka osallistuu konehuonevahtiin tai joka suorittaa tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa, on oltava asianmukainen

pätevyyskirja kyseisten tehtävien suorittamiseen, kun merialuksen pääkuljetuskoneistoteho on vähintään 750 kW; tämä määräys ei kuitenkaan koske koulutuksessa olevia eikä sellaisia vahtimiehiä, jotka suorittavat tehtäviä, jotka eivät edellytä erityistä ammattitaitoa.

2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. oltava vähintään 16 vuoden ikäinen;
 - 2.2. täytynyt suorittaa
 - 2.2.1. hyväksyty meripalvelu, johon kuuluu vähintään kuuden kuukauden koulutus ja kokemus; tai
 - 2.2.2. erityiskoulutus joko ennen merelle lähtöä tai aluksella, mukaan luettuna vähintään kaksi kuukautta hyväksytyä meripalvelua;
 - 2.3. täytettävä STCW-koodin A-III/4 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.
3. Edellä 2.2.1 ja 2.2.2 kohdassa vaadittu meripalvelu, koulutus ja kokemus on yhdistettävä konehuonevahtitehtäviin, ja niihin on sisällytettävä tehtäviä, jotka suoritetaan pätevän konemestarin tai pätevän miehistön jäsenen välittömässä valvonnassa.

Sääntö III/5

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi miehitetyn konehuoneen konemiehille tai ajoittain miehittämättömän konehuoneen konemiehille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW:n merialuksella työskentelevällä konemiehellä on oltava asianmukainen pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2. täytettävä pätevyyskirjan myöntämistä koskevat vaatimukset, jotka on asetettu miehistön jäsenille, jotka osallistuvat konehuonevahtiin miehitetyssä konehuoneessa tai jotka suorittavat tehtäviä ajoittain miehittämättömässä konehuoneessa;
 - 2.3. saatuaan konehuonevahtiin osallistuvan miehistön jäsenen pätevyyden täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua koneosastolla
 - 2.3.1. vähintään 12 kuukautta tai
 - 2.3.2. vähintään 6 kuukautta ja täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus; sekä
 - 2.4. täytettävä STCW-koodin A-III/5 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.
3. Jokaisen jäsenvaltion on vertailtava pätevyysvaatimuksia, joita se vaatii koneosaston miehistön jäseniltä sellaisten pätevyyskirjojen osalta, jotka myönnetään ennen 1 päivää tammikuuta 2012, STCW-koodin A-III/5 osastossa määriteltyihin

pätevyyskirjan myöntämislle asetettuihin vaatimuksiin ja tarvittaessa määriteltävä asianomaisten henkilöstön jäsenten täydennyskoulutustarve.

4. Jäsenvaltio voi katsoa merenkulkijan täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos hän on palvellut vastaavassa toimessa koneosastossa vähintään 12 kuukauden ajan niiden 60 kuukauden aikana, jotka edeltävät tämän direktiivin voimaantuloa.

Sääntö III/6

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi sähkömestareille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoltaan vähintään 750 kW:n merialuksella työskentelevällä sähkömestarilla on oltava pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on
 - 2.1. oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - 2.2. täytynyt suorittaa yhdistettyä käytännön taitojen koulutusta ja hyväksytyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta, josta vähintään kuusi kuukautta on meripalvelua osana hyväksytyä koulutusohjelmaa, joka täyttää STCW-koodin A-III/6 osastossa määritetyt vaatimukset ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, tai muutoin täytynyt suorittaa yhdistettyä käytännön taitojen koulutusta ja hyväksytyä meripalvelua vähintään 36 kuukautta, josta vähintään 30 kuukautta on meripalvelua koneosastossa; sekä
 - 2.3. täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-III/6 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.
3. Jokaisen jäsenvaltion on vertailtava pätevyysvaatimuksia, joita se vaatii sähkömestareilta sellaisten pätevyyskirjojen osalta, jotka myönnetään ennen 1 päivää tammikuuta 2012, STCW-koodin A-III/6 osastossa määriteltyihin pätevyyskirjan myöntämislle asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä asianomaisten henkilöstön jäsenten täydennyskoulutustarve.
4. Jäsenvaltio voi katsoa merenkulkijan täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos hän on palvellut vastaavassa toimessa aluksella vähintään 12 kuukauden ajan niiden 60 kuukauden aikana, jotka edeltävät tämän direktiivin voimaantuloa, ja täyttää STCW-koodin A-III/6 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.
5. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi katsoa, että henkilö, jolla on sopiva pätevyys, kykenee suorittamaan tietyt A-III/6 osaston mukaiset tehtävät.

Sääntö III/7

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjan myöntämiseksi sähkömiehille

1. Jokaisella pääkuljetuskoneistoteholtaan vähintään 750 kW:n merialuksella työskentelevällä sähkömiehellä on oltava asianmukainen pätevyyskirja.
2. Jokaisen pätevyyskirjan hakijan on

- (1) oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - (2) täytynyt suorittaa hyväksyty meripalvelu, johon sisältyy vähintään 12 kuukautta koulutusta ja kokemusta, tai
 - (3) täytynyt suorittaa hyväksyty koulutus, johon sisältyy vähintään kuusi kuukautta hyväksytyä meripalvelua; tai
 - (4) omattava pätevyys, joka vastaa STCW-koodin A-III/7 osastossa määrättyä teknistä pätevyystasoa, ja täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua vähintään kolme kuukautta; sekä
 - (5) täytettävä STCW-koodin A-III/7 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.
3. Jokaisen jäsenvaltion on vertailtava pätevyysvaatimuksia, joita se vaatii sähkömiehiltä sellaisten pätevyyskirjojen osalta, jotka myönnetään ennen 1 päivää tammikuuta 2012, STCW-koodin A-III/7 osastossa määriteltäviin pätevyyskirjan myöntämiseksi asetettuihin vaatimuksiin ja tarvittaessa määriteltävä asianomaisten henkilöstön jäsenten täydennyskoulutustarve.
 4. Jäsenvaltio voi katsoa merenkulkijan täyttävän tämän säännön vaatimukset, jos hän on palvellut vastaavassa toimessa aluksella vähintään 12 kuukauden ajan niiden 60 kuukauden aikana, jotka edeltävät tämän direktiivin voimaantuloa, ja täyttää STCW-koodin A-III/7 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.
 5. Sen estämättä, mitä 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi katsoa, että henkilö, jolla on sopiva pätevyys, kykenee suorittamaan tietyt A-III/7 osaston mukaiset tehtävät.

IV LUKU

RADIOVIESTINTÄ JA RADIOHENKILÖSTÖ

Selventävä huomautus

Radiopäivystystä koskevat pakolliset määräykset annetaan radio-ohjesäännössä ja SOLAS 74 -yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna. Radiohuoltoa koskevat määräykset annetaan SOLAS 74 -yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna, sekä Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) antamissa ohjeissa.

Sääntö IV/1

Soveltamisala

1. Lukuun ottamatta 2 kohdan määräyksiä, tämän luvun määräyksiä sovelletaan radioasemanhoitajiin aluksilla, joilla käytetään merenkulun maailmanlaajuista hätä- ja turvallisuusjärjestelmää (GMDSS) SOLAS 74 -yleissopimuksen mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna.
2. Radiohenkilöstöltä ei vaadita tämän luvun määräysten noudattamista sellaisilla aluksilla, joiden ei tarvitse noudattaa SOLAS 74 -yleissopimuksen IV luvun GMDSS-määräyksiä. Radioasemanhoitajien edellytetään kuitenkin noudattavan

kyseisillä aluksilla radio-ohjesääntöä. Hallinnon on varmistettava, että radio-ohjesäännössä määrätyt asianmukaiset pätevyyskirjat myönnetään tällaisille radioasemanhoitajille tai että ne tunnustetaan näiden osalta.

Sääntö IV/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyyskirjojen myöntämiseksi GMDSS-radioasemanhoitajille

1. Jokaisella radiotehtävistä vastaavalla tai niitä suorittavalla henkilöllä on oltava hallinnon myöntämä tai tunnustama radio-ohjesäännön määräysten mukainen pätevyyskirja GMDSS-järjestelmää varten sellaisella aluksella, jonka edellytetään osallistuvan GMDSS-järjestelmään.
2. Lisäksi jokaisen, joka hakee pätevyyskirjaa palvelukseen tämän säännön nojalla aluksella, jolla SOLAS 74 -yleissopimuksen mukaisesti on oltava radiolaitteisto, on
 - 2.1. oltava vähintään 18 vuoden ikäinen; sekä
 - 2.2. täytynyt suorittaa hyväksytty koulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-IV/2 osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.

V LUKU

HENKILÖSTÖN ERITYISET KOULUTUSVAATIMUKSET TIETTYIHIN ALUSLAJEIHIN KUULUVILLA ALUKSILLA

Sääntö V/1-1

Ölly- ja kemikaalisäiliöalusten päälliköiden, päällystön ja miehistön koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Päällystön ja miehistön jäsenillä, jotka suorittavat öljy- ja kemikaalisäiliöaluksissa lastiin tai lastinkäsittelylaitteisiin liittyviä erityistehtäviä, on oltava pätevyystodistus öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutuksesta.
2. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutuksesta, on täytynyt suorittaa peruskoulutus öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnasta STCW-koodin A-VI/1 osaston määräysten mukaisesti sekä
 - (1) hyväksyttyä meripalvelua vähintään kolme kuukautta öljy- ja kemikaalisäiliöaluksilla sekä täytettävä STCW-koodin A-V/1-1 osaston 1 kohdassa määritetyt pätevyysvaatimukset; tai
 - (2) hyväksytty öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutus sekä täytettävä STCW-koodin A-V/1-1 osaston 1 kohdassa määritetyt pätevyysvaatimukset.
3. Päälliköillä, konepäälliköillä, yliperämiehillä, ensimmäisillä konemestareilla ja jokaisella muulla henkilöllä, joka on välittömästi vastuussa lastauksesta,

purkamisesta, matkan aikana tapahtuvasta lastinhoidosta, lastinkäsittelystä, säiliöiden puhdistamisesta tai muusta lastaukseen liittyvästä toiminnasta öljysäiliöaluksilla, on oltava pätevyystodistus öljysäiliöalusten lastaustoiminnan jatkokoulutuksesta.

4. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta öljysäiliöalusten lastaustoiminnan jatkokoulutuksesta, on
 - (1) täytettävä öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset; sekä
 - (2) täytettyään öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset täytynyt suorittaa
 - (3) hyväksyttyä meripalvelua öljysäiliöaluksilla vähintään kolme kuukautta tai
 - (a) hyväksyttyä öljysäiliöaluksella tapahtuvaa koulutusta vähintään yksi kuukausi ylimääräisessä toimessa, johon kuuluu vähintään kolme lastausoperaatiota ja kolme purkamisoperaatiota ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, STCW-koodin B-V/1 osastossa annettujen ohjeiden mukaisesti ja
 - (b) täytynyt suorittaa hyväksytty öljysäiliöalusten lastaustoiminnan jatkokoulutus ja täytettävä STCW-koodin A-V/1-1 osaston 2 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.
5. Päälliköillä, konepäälliköillä, yliperämiehillä, ensimmäisillä konemestareilla ja jokaisella muulla henkilöllä, joka on välittömästi vastuussa lastauksesta, purkamisesta, matkan aikana tapahtuvasta lastinhoidosta, lastinkäsittelystä, säiliöiden puhdistamisesta tai muusta lastaukseen liittyvästä toiminnasta kemikaalisäiliöaluksilla, on oltava pätevyystodistus kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan jatkokoulutuksesta.
6. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan jatkokoulutuksesta, on
 - (1) täytettävä öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset; sekä
 - (2) täytettyään öljy- ja kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset täytynyt suorittaa
 - (a) hyväksyttyä meripalvelua kemikaalisäiliöaluksilla vähintään kolme kuukautta tai
 - (b) hyväksyttyä kemikaalisäiliöaluksella tapahtuvaa koulutusta vähintään yksi kuukausi ylimääräisessä toimessa, johon kuuluu vähintään kolme lastausoperaatiota ja kolme purkamisoperaatiota ja joka on merkitty hyväksytyyn harjoittelukirjaan, STCW-koodin B-V/1 osastossa annettujen ohjeiden mukaisesti; sekä

- (3) täytynyt suorittaa hyväksytty kemikaalisäiliöalusten lastaustoiminnan jatkokoulutus ja täytettävä STCW-koodin A-V/1-1 osaston 3 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merenkulkijoille, joilla on 2, 4 tai 6 kohdan mukainen pätevyys, myönnetään pätevyystodistus, tai että jo myönnettyyn pätevyyskirjaan tai -todistukseen tehdään asianmukainen merkintä.

Sääntö V/1-2

Nestekaasusäiliöalusten päälliköiden, päällystön ja miehistön koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Päällystön ja miehistön jäsenillä, jotka suorittavat nestekaasusäiliöaluksissa lastiin tai lastinkäsittelylaitteisiin liittyviä erityistehtäviä, on oltava pätevyystodistus nestekaasusäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutuksesta.
2. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta nestekaasusäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutuksesta, on täytynyt suorittaa peruskoulutus STCW-koodin A-VI/1 osaston määräysten mukaisesti sekä
 - (1) hyväksyttyä meripalvelua nestekaasusäiliöaluksilla vähintään kolme kuukautta ja täytettävä STCW-koodin A-V/1-2 osaston 1 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset; tai
 - (2) hyväksytty nestekaasusäiliöaluksen lastaustoiminnan peruskoulutus ja täytettävä STCW-koodin A-V/1-2 osaston 1 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset;
3. Päälliköillä, konepäälliköillä, yliperämiehillä, ensimmäisillä konemestareilla ja jokaisella muulla henkilöllä, joka on välittömästi vastuussa lastauksesta, purkamisesta, matkan aikana tapahtuvasta lastinhoidosta, lastinkäsittelystä, säiliöiden puhdistamisesta tai muusta lastaukseen liittyvästä toiminnasta nestekaasusäiliöaluksilla, on oltava pätevyystodistus nestekaasusäiliöalusten lastaustoiminnan jatkokoulutuksesta.
4. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta nestekaasusäiliöalusten lastaustoiminnan jatkokoulutuksesta, on
 - (1) täytettävä nestekaasusäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset; sekä
 - (2) täytettyään nestekaasusäiliöalusten lastaustoiminnan peruskoulutusta koskevan pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut vaatimukset täytynyt suorittaa
 - (a) hyväksyttyä meripalvelua nestekaasusäiliöaluksilla vähintään kolme kuukautta tai
 - (b) hyväksyttyä nestekaasusäiliöaluksella tapahtuvaa koulutusta vähintään yksi kuukausi ylimääräisessä toimessa, johon kuuluu vähintään kolme lastausoperaatiota ja kolme purkamisoperaatiota ja joka on merkitty

hyväksytyyn harjoittelukirjaan, STCW-koodin B-V/1 osastossa annettujen ohjeiden mukaisesti; sekä

- (3) täytynyt suorittaa hyväksytyt nestekaasusäiliöalusten lastaustoiminnan jatkokoulutus ja täytettävä STCW-koodin A-V/1-2 osaston 2 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merenkulkijoille, joilla on 2 tai 4 kohdan mukainen pätevyys, myönnetään pätevyystodistus, tai että jo myönnettyyn pätevyyskirjaan tai -todistukseen tehdään asianmukainen merkintä.

Sääntö V/2

Matkustaja-alusten päälliköiden, päällystön, miehistön ja muun laivaväen koulutukselle ja pätevyydelle asetetut pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Tätä sääntöä sovelletaan kansainvälisillä matkoilla liikennöivien matkustaja-alusten päälliköihin, päällystön, miehistön ja muuhun laivaväkeen. Jäsenvaltiot päättävät, miten kyseisiä vaatimuksia sovelletaan kotimaan matkoilla liikennöivien matkustaja-alusten henkilöstöön.
2. Merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa 4–7 kohdassa vaadittu toimiensa, tehtäviensä ja vastualueidensa mukainen koulutus, ennen kuin heidät voidaan määrätä tehtäviin matkustaja-aluksilla.
3. Niiden merenkulkijoiden, joiden koulutuksen edellytetään olevan 4, 6 ja 7 kohdan mukainen, on vähintään viiden vuoden väliajoin suoritettava asianmukainen täydennyskoulutus tai heidän on todistettava, että he ovat hankkineet vaaditun pätevyystason viiden edeltävän vuoden aikana.
4. Päällikön, päällystön ja muun laivaväen, joka on hälytysluettelossa määrätty auttamaan matkustajia hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osaston 1 kohdassa määritelty väkijoukkojen hallintaa koskeva koulutus.
5. Matkustaja-alusten matkustajatilaisissa suoraan matkustajille palveluja tarjoavan henkilöstön on täytynyt suorittaa STCW-koodin A-V/2 osaston 2 kohdassa määritelty turvallisuuskoulutus.
6. Päälliköiden, konepäälliköiden, yliperämiesten, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat hälytysluettelon mukaan vastuussa matkustajien turvallisuudesta hätätilanteissa matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa hyväksytyt kriisitilanteiden hallintaa ja ihmisten käyttäytymistä koskeva koulutus, joka on määritelty STCW-koodin A-V/2 osaston 3 kohdassa.
7. Päälliköiden, yliperämiesten, konepäälliköiden, ensimmäisten konemestareiden ja kaikkien henkilöiden, jotka ovat välittömässä vastuussa matkustajien alukseen nousemisesta ja aluksesta poistumisesta, lastin lastauksesta, purkamisesta tai kiinnittämisestä tai rungossa olevien aukkojen sulkemisesta ro-ro-matkustaja-aluksilla, on täytynyt suorittaa hyväksytyt matkustajaturvallisuutta, lastin turvallisuutta sekä rungon eheyttä koskeva koulutus, joka on määritelty STCW-koodin A-V/2 osaston 4 kohdassa.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiakirjatodisteet suoritetusta koulutuksesta myönnetään jokaiselle henkilölle, joka on todettu päteväksi tämän säännön mukaisesti.

VI LUKU

TOIMINTA HÄTÄTILANTEISSA, TYÖTURVALLISUUS, TURVATOIMET, LÄÄKINTÄHUOLTO JA PELASTAUTUMINEN

Sääntö VI/1

Kaikkien merenkulkijoiden turvallisuusasioihin liittyvää perehdytystä, peruskoulutusta ja ohjeistusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Merenkulkijoiden on saatava perehdytystä ja peruskoulutusta tai ohjeistusta STCW-koodin A-V/1 osaston mukaisesti, ja heidän on täytettävä siinä määritellyt asianmukaiset pätevyysvaatimukset.
2. Jos peruskoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyyskirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on myönnettävä pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut peruskoulutukseen.

Sääntö VI/2

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyystodistuksen myöntämiseksi pelastusveneiden ja -lauttojen, valmiusveneiden ja nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta

1. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden, lukuun ottamatta nopeakulkuisia valmiusveneitä, käyttötaidosta, on
 - (1) oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - (2) täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta tai osallistua hyväksytyyn koulutukseen sekä suorittaa hyväksytyä meripalvelua vähintään kuusi kuukautta; sekä
 - (3) täytettävä pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden käyttötaidosta myönnettävälle pätevyystodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset STCW-koodin A-VI/2 osaston 1–4 kohdan mukaisesti.
2. Jokaisen, joka hakee pätevyystodistusta nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta, on
 - (1) omattava pätevyystodistus pelastusveneiden ja -lauttojen sekä valmiusveneiden, lukuun ottamatta nopeakulkuisia valmiusveneitä, käyttötaidosta;
 - (2) täytynyt osallistua hyväksytyyn koulutukseen; sekä

- (3) täytettävä nopeakulkuisten valmiusveneiden käyttötaidosta myönnettävälle pätevyystodistukselle asetetut pätevyysvaatimukset STCW-koodin A-VI/2 osaston 7–10 kohdan mukaisesti.

Sääntö VI/3

Palontorjunnan jatkokoulutusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Palontorjuntatehtävien ohjaamiseen määrättyjen merenkulkijoiden on täytynyt suorittaa menestyksellisesti palontorjuntatekniikan jatkokoulutus, jossa kiinnitetään erityistä huomiota organisointiin, menettelytapoihin ja johtamiseen STCW-koodin A-VI/3 osaston 1–4 kohdan määräysten mukaisesti, ja heidän on täytettävä kyseisessä osastossa määritellyt pätevyysvaatimukset.
2. Jos palontorjunnan jatkokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyyskirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on annettava pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut palontorjunnan jatkokoulutukseen.

Sääntö VI/4

Ensiapuun ja lääkintähuoltoon liittyvät pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Aluksella ensiaputehtäviin määrättyjen merenkulkijoiden on täytettävä STCW-koodin A-VI/4 osaston 1, 2 ja 3 kohdassa määritellyt ensiapua koskevat pätevyysvaatimukset.
2. Aluksella lääkintähuollosta vastaavien merenkulkijoiden on täytettävä aluksilla tapahtuvaa lääkintähuoltoa koskevat pätevyysvaatimukset STCW-koodin A-VI/4 osaston 4, 5 ja 6 kohdan mukaisesti.
3. Jos ensiapu- tai lääkintähuoltokoulutus ei kuulu myönnettävän pätevyyskirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on annettava pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut ensiapukurssille tai lääkintähuoltokoulutukseen.

Sääntö VI/5

Pakolliset vähimmäisvaatimukset pätevyystodistuksen myöntämiseksi alusten turvapäälliköille

1. Jokaisen, joka hakee aluksen turvapäällikön pätevyystodistusta, on
 - (1) täytynyt suorittaa hyväksytyä meripalvelua vähintään 12 kuukautta tai asianmukaista meripalvelua, ja hänellä täytyy olla asianmukainen tietämys aluksen toiminnasta; sekä
 - (2) täytettävä aluksen turvapäällikön pätevyystodistuksen myöntämiseksi asetetut pätevyysvaatimukset STCW-koodin A-VI/5 osaston 1–4 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaiselle tämän säännön määräysten nojalla päteväksi todetulle henkilölle myönnetään pätevyystodistus.

Kaikkien merenkulkijoiden turvatoimiin liittyvää koulutusta ja ohjeistusta koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset

1. Merenkulkijoiden on saatava turvatoimiin liittyvää perehdytystä ja sellaista koulutusta tai ohjeistusta, joka lisää tietämystä turvatoimista, STCW-koodin A-V/6 osaston 1–4 kohdan mukaisesti, ja heidän on täytettävä siinä määritellyt asianmukaiset pätevyysvaatimukset.
2. Jos tietämyksen lisääminen turvatoimista ei kuulu myönnettävän pätevyyskirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on annettava pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut koulutukseen, jolla lisätään tietämystä turvatoimista.
3. Jokaisen jäsenvaltion on vertailtava niitä turvatoimiin liittyviä koulutus- tai ohjeistusvaatimuksia, joita se vaatii merenkulkijoilta, joilla on asianmukainen pätevyys tai jotka voivat osoittaa pätevyytensä ennen tämän direktiivin voimaantuloa, STCW-koodin A-VI/6 osaston 4 kohdassa asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä näiden merenkulkijoiden täydennyskoulutustarve.

Turvatoimia suorittamaan määrätty merenkulkijat

4. Turvatoimia suorittamaan määrättyjen merenkulkijoiden on täytettävä STCW-koodin A-VI/6 osaston 6–8 kohdassa määritellyt pätevyysvaatimukset.
5. Jos määrättyjä turvatoimia koskeva koulutus ei kuulu myönnettävän pätevyyskirjan edellyttämiin pätevyysvaatimuksiin, on myönnettävä pätevyystodistus, joka osoittaa, että todistuksen haltija on osallistunut määrättyjä turvatoimia koskevaan koulutukseen.
6. Jokaisen jäsenvaltion on vertailtava turvatoimikoulutusvaatimuksia, joita se vaatii merenkulkijoilta, jotka on määrätty suorittamaan turvatoimia ja joilla on asianmukainen pätevyys tai jotka voivat osoittaa pätevyytensä ennen tämän direktiivin voimaantuloa, STCW-koodin A-VI/6 osaston 8 kohdassa asetettuihin vaatimuksiin ja määriteltävä näiden merenkulkijoiden täydennyskoulutustarve.

**VII LUKU
VAIHTOEHTOISET PÄTEVYYSKIRJAT**

Vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntäminen

1. Huolimatta tämän liitteen II ja III luvussa asetetuista pätevyyskirjan myöntämistä koskevista vaatimuksista jäsenvaltiot voivat myöntää muita kuin kyseisten lukujen säännöissä mainittuja pätevyyskirjoja tai antaa luvan tällaisten pätevyyskirjojen myöntämiseen. Tämä edellyttää, että

- (1) pätevyyskirjoissa ja kelpoisuustodistuksissa mainittavat tehtävät ja vastuualueet on valittu STCW-koodin A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 ja A-IV/2 osastossa olevista tehtävistä ja vastuualueista ja että ne vastaavat niitä täysin;
 - (2) hakijat ovat suorittaneet hyväksytyt koulutuksen ja täyttävät pätevyysvaatimukset, joista määrätään STCW-koodin asiaankuuluvissa osastoissa ja kyseisen koodin A-VII/1 osastossa, pätevyyskirjoissa ja kelpoisuustodistuksissa mainittavien tehtävien ja vastuualueiden osalta;
 - (3) hakijat ovat suorittaneet hyväksytyt meripalvelun, joka on pätevyyskirjassa mainittavien tehtävien ja vastuualueiden suorittamisen kannalta tarkoituksenmukainen. Meripalvelun keston on vastattava vähintään tämän liitteen II ja III luvussa määriteltyä kestoja. Meripalvelu ei kuitenkaan saa olla lyhyempi kuin mitä STCW-koodin A-VII/2 osastossa määrätään;
 - (4) pätevyyskirjan hakijoiden, joiden on määrä toimia operatiivisen tason navigointitehtävissä, on täytettävä IV luvun sääntöjen sovellettavat vaatimukset voidakseen hoitaa määrättyjä radiotehtäviä radio-ohjesäännön mukaisesti;
 - (5) pätevyyskirjat myönnetään 2 artiklan vaatimusten ja STCW-koodin VII luvun määräysten mukaisesti.
2. Tämän luvun nojalla ei myönnetä pätevyyskirjaa, jollei jäsenvaltio ole toimittanut STCW-yleissopimuksessa vaadittuja tietoja komissiolle.

Sääntö VII/2

Pätevyyskirjojen myöntäminen merenkulkijoille

Jokaisella merenkulkijalla, joka suorittaa STCW-koodin II luvun A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 tai A-II/5 osastossa taikka III luvun A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 tai A-III/5 osastossa taikka IV luvun A-IV/2 osastossa määritellyn tehtävän tai määriteltyjä tehtäviä, on oltava pätevyyskirja tai pätevyystodistus.

Sääntö VII/3

Vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämistä koskevat periaatteet

1. Jäsenvaltion, joka myöntää vaihtoehtoisia pätevyyskirjoja tai antaa luvan niiden myöntämiseen, on varmistettava, että seuraavia periaatteita noudatetaan:
 - (1) vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisyjärjestelmä voidaan ottaa käyttöön ainoastaan, jos se takaa vähintään saman turvallisuustason merellä ja ehkäisee pilaantumista vähintään yhtä paljon kuin mitä muissa luvuissa määrätään;
 - (2) kaikissa järjestelyissä, jotka koskevat tämän luvun nojalla myönnettäviä vaihtoehtoisia pätevyyskirjoja, on määrättävä tällaisten pätevyyskirjojen ja muiden lukujen nojalla myönnettävien pätevyyskirjojen keskinäisestä vastaavuudesta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettulla keskinäisen vastaavuuden periaatteella varmistetaan, että

- (1) II ja/tai III luvun nojalla pätevyyskirjan saaneet ja VII luvun nojalla pätevyyskirjan saaneet merenkulkijat voivat palvella aluksilla, joiden toiminta on organisoitu perinteisellä tai muulla tavalla;
 - (2) merenkulkijoita ei kouluteta tiettyihin aluksen organisaatiomuotoihin siten, että se heikentäisi heidän kykyään käyttää taitojaan muualla.
3. Myönnettäessä pätevyyskirjoja tämän luvun nojalla on otettava huomioon seuraavat periaatteet:
 - (1) Vaihtoehtoisten pätevyyskirjojen myöntämisen tarkoituksena ei saa olla
 - (a) aluksella olevan laivaväen vähentäminen;
 - (b) merenkulkualan ammattien arvostuksen alentaminen tai merenkulkijoiden taitojen köyhdyttäminen; tai
 - (c) konevahdista vastaavien päällystön jäsenten ja kansivahdista vastaavien päällystön jäsenten tehtävien osoittaminen yhdelle ainoalle pätevyyskirjan haltijalle tietyn vahdin aikana.
 - (2) Henkilö, jolla on aluksen päällikkyys, on nimitettävä päälliköksi, eikä minkään vaihtoehtoisen pätevyyskirjan myöntämisyjärjestelyn käyttöönotto saa vaikuttaa haitallisesti päällikön ja muiden henkilöiden oikeudelliseen asemaan ja käskyvaltaan.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa esitetyillä periaatteilla on varmistettava sekä perämiesten että konemestareiden pätevyyden säilyminen.”

LIITE II

Korvataan liitteessä II oleva 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio on Euroopan meriturvallisuusviraston avustuksella ja tarvittaessa yhteistyössä asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa vahvistanut kyseisen osapuolen arvioinnin avulla, johon voi kuulua välineiden ja menettelyjen tarkastus, että yleissopimuksen vaatimuksia, jotka koskevat pätevyystasoa, koulutusta, pätevyyskirjojen myöntämistä ja laatuvaatimuksia, noudatetaan kaikilta osin.”.

LIITE III

”LIITE V

KOMISSIOLLE TILASTOTARKOITUKSIIN TOIMITETTAVAT TIEDOT

1. Jos tähän liitteeseen viitataan, on toimitettava seuraavassa esitetyt STCW-koodin A-I/2 osaston 9 kohdassa määritellyt tiedot kaikista pätevyyskirjoista tai niiden myöntämistä koskevista kelpoisuustodistuksista, kaikista kolmansien maiden myöntämien pätevyyskirjojen tunnustamista koskevista kelpoisuustodistuksista sekä kaikista miehistön jäsenille myönnettyistä pätevyystodistuksista:

Pätevyyskirja / Pätevyyskirjan myöntämistä koskeva kelpoisuustodistus:

- merenkulkijan yksilöllinen tunniste;
- merenkulkijan nimi;
- merenkulkijan syntymäpäivä;
- merenkulkijan kansalaisuus;
- merenkulkijan sukupuoli;
- pätevyyskirjan numero;
- kelpoisuustodistuksen numero;
- toimi/toimet;
- asiakirjan myöntämispäivä tai viimeisin uudistamispäivä;
- viimeinen voimassaolopäivä;
- pätevyyskirjan tila (voimassa, keskeytetty, peruutettu, ilmoitettu kadonneeksi, tuhoutunut);
- rajoitukset.

Kolmannen maan myöntämän pätevyyskirjan tunnustamista koskeva kelpoisuustodistus;

- merenkulkijan yksilöllinen tunniste;
- merenkulkijan nimi;
- merenkulkijan syntymäpäivä;
- merenkulkijan kansalaisuus;
- merenkulkijan sukupuoli;
- alkuperäisen pätevyyskirjan myöntänyt maa;
- alkuperäisen pätevyyskirjan numero;

- muun maan myöntämän pätevyyskirjan tunnustamista koskevan kelpoisuustodistuksen numero;
- toimi/toimet;
- asiakirjan myöntämispäivä tai viimeisin uudistamispäivä;
- viimeinen voimassaolopäivä;
- tila;
- rajoitukset.

Miehistön jäsenen pätevyystodistus (jos saatavilla):

- merenkulkijan yksilöllinen tunniste;
- merenkulkijan nimi;
- merenkulkijan syntymäpäivä;
- merenkulkijan kansalaisuus;
- merenkulkijan sukupuoli;
- miehistön jäsenen pätevyystodistuksen numero;
- toimi/toimet;
- asiakirjan myöntämispäivä tai viimeisin uudistamispäivä;
- viimeinen voimassaolopäivä;
- tila.

2. Tiedot, joihin sovelletaan tietosuojalainsäädäntöä, voidaan toimittaa nimettömästi.